

Bruxelles, 26. lipnja 2018.
(OR. en)

10295/18

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0397 (COD)**

**SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113**

ISHOD POSTUPAKA

Od: Glavno tajništvo Vijeća

Za: Delegacije

Br. preth. dok.: 10052/18

Br. dok. Kom.: 15642/16 + ADD 1-ADD 8

Predmet: Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 (Tekst značajan za EGP i Švicarsku)
– opći pristup

Za delegacije se u prilogu nalazi tekst Nacrta spomenute uredbe u vezi s kojom je Vijeće (EPSCO) usvojilo opći pristup na sastanku 21. lipnja 2018. Izmjene u usporedbi s prethodnom verzijom (prilozi dokumentu 10052/18) označeni su **podebljanim tekstom**.

Nacrt

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 48.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Modernizirani sustav koordinacije socijalne sigurnosti počeo se primjenjivati od 1. svibnja 2010. s uredbama (EZ) br. 883/2004 i (EZ) br. 987/2009.

¹ SL C , , str. .

- (2) Te su uredbe ažurirane Uredbom (EU) br. 465/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. kako bi se dopunile, razjasnile i ažurirale neke odredbe uredaba, osobito u području utvrđivanja primjenjivog zakonodavstva i davanja za nezaposlenost te kako bi se provele tehničke prilagodbe u upućivanjima na nacionalna zakonodavstva u prilogima.
- (3) Prilikom ocjena i rasprava u Administrativnoj komisiji za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti pokazalo se da s postupkom modernizacije treba nastaviti u područjima davanja za dugotrajnu skrb, davanja za nezaposlenost i obiteljskih davanja.
- (4) I dalje je nužno da se pravilima koordinacije prati razvoj u pravnom i društvenom kontekstu u kojem funkcioniraju tako što će se nastaviti olakšavati ostvarivanje prava građana uz osiguravanje pravne jasnoće, pravedne raspodjele financijskog opterećenja među ustanovama u uključenim državama članicama, administrativne jednostavnosti i provedivosti pravila.
- (5) Primjenjujući načelo jednakog postupanja predviđeno Uredbom (EZ) br. 883/2004, potrebno je poštovati sudsku praksu Suda Europske unije. Sud je protumačio to načelo i odnos između Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice² u svojim presudama u predmetima C-140/12 *Brey*, C-333/13 *Dano*, C-67/14 *Alimanovic*, C-299/14 *Garcia-Nieto* i C-308/14 *Komisija protiv Ujedinjene Kraljevine*.

2 SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

- (6) Davanja za dugotrajnu skrb dosad nisu bila izričito uključena u područje primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 već su u načelu koordinirana u skladu s pravilima koja se primjenjuju na davanja za slučaj bolesti, što dovodi do pravne nesigurnosti i za ustanove i za osobe koje traže davanja za dugotrajnu skrb. Potrebno je razviti stabilan pravni okvir koji odgovara davanjima za dugotrajnu skrb unutar Uredbe kojom se u pravilu nastavlja koordinacija kao davanja za slučaj bolesti i uključiti jasnu definiciju i popis tih davanja.
- (7) [...]
- (8) U pogledu davanja za nezaposlenost, pravila o zbrajanju razdoblja osiguranja sve države članice trebale bi jednako primjenjivati.
- (8.a) Kako bi se osigurala stvarna povezanost između nezaposlene osobe i tržišta rada države članice koja pruža davanja za nezaposlenost, uz iznimku u potpunosti nezaposlenih prekograničnih radnika iz članka 65. stavka 2. i članka 65. stavka 2.a Uredbe (EZ) br. 883/2004, pravila o zbrajanju razdoblja u svrhu stjecanja prava na davanja za nezaposlenost trebala bi podlijegati uvjetu da je posljednje navršeno razdoblje osigurane osobe neprekinuto razdoblje od najmanje jednog mjeseca osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u toj državi članici i da je ta osoba tako doprinijela financiranju sustava davanja za nezaposlenost te države članice tijekom unaprijed utvrđenog razdoblja. U protivnom, pretposljednja država članica u kojoj se navršilo razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja te osobe trebala bi postati nadležna, ako se za tu osobu takvo razdoblje navršilo u toj državi članici. U tom slučaju prijava službi za zapošljavanje u državi članici posljednjeg osiguranja trebala bi imati isti učinak kao prijava službi za zapošljavanje u državi članici u kojoj je nezaposlena osoba prethodno bila osigurana. U slučajevima u kojima se za osobu nije navršilo takvo razdoblje u tim državama članicama, država članica posljednjeg osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja trebala bi postati nadležna.

- (9) Kako bi se poboljšale mogućnosti za nezaposlene osobe koje se sele u drugu državu članicu u potrazi za zaposlenjem i njihove prilike za ponovno uključivanje na tržište rada te kako bi se riješilo pitanje neusklađenosti između postojećih i potrebnih vještina u prekograničnom kontekstu, države članice mogu odlučiti ostvariti mogućnost produljenja razdoblja izvoza davanja za nezaposlenost do kraja razdoblja prava ta osobe na davanja.
- (10) Potrebno je osigurati veću jednakost postupanja za pogranične i prekogranične radnike osiguravanjem da oni primaju davanja za nezaposlenost od države članice posljednje djelatnosti pod uvjetom da se za njih navršilo razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u toj državi članici od najmanje tri uzastopna mjeseca.
- (10a) Tržište rada u Luksemburgu specifično je zbog niza posebnih odlika. Pogranični radnici zauzimaju znatan udjel u ukupnome broju zaposlenih osoba u Luksemburgu, koji uvelike premašuje udjel pograničnih radnika u radno aktivnom stanovništvu bilo koje druge države članice. Očekuje se da će se uvođenjem novih pravila, koja se odnose na pogranične i prekogranične radnike, na javno tijelo Luksemburga koje je nadležno za zapošljavanje staviti vrlo velik administrativni teret, zbog znatnog povećanja broja pograničnih radnika za koje bi ono postalo nadležna ustanova. Stoga je primjereno Luksemburgu odobriti dodatno razdoblje za postupno uvođenje tijekom kojega bi se nastavili primjenjivati članci 65. i 86. Uredbe (EZ) br. 883/2004 te članci 56. i 70. Uredbe (EZ) 987/2009 koji su bili na snazi prije [stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx], kako bi se toj državi članici omogućilo vremensko razdoblje potrebno za poduzimanje svih nužnih pripremnih radnji za nesmetani prijelaz iz trenutnog regulatornog okvira na nova pravila te kako bi prilagodila svoj sustav socijalne sigurnosti.**
- (11) Kako bi se uzela u obzir presuda Suda Europske unije u predmetu C-347/12 *Wiering*, za potrebe izračuna dodatka u visini razlike, postoje dvije kategorije obiteljskih davanja iste vrste: novčana obiteljska davanja čija je primarna namjena zamijeniti prihod koji nije zarađen zbog odgoja djece i sva ostala obiteljska davanja.

- (11a) Svrha je novčanih obiteljskih davanja čija je primarna namjena zamijeniti cijeli prihod ili dijelove prihoda koji nije zarađen ili prihod koji osoba ne može zaraditi zbog odgoja djece zadovoljavanje pojedinačnih i osobnih potreba roditelja na kojeg se primjenjuje zakonodavstvo nadležne države članice i stoga se razlikuju od drugih obiteljskih naknada jer roditelju trebaju nadoknaditi gubitak prihoda ili plaće tijekom razdoblja odgoja djeteta, a nisu namijenjena općenito za pokrivanje obiteljskih troškova.
- (12) Kako bi se omogućilo pravodobno ažuriranje Uredbe (EZ) br. 883/2004 prema promjenama na nacionalnoj razini, Europskoj komisiji trebalo bi delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu izmjene priloga Uredbi (EZ) br. 883/2004 i Uredbi (EZ) br. 987/2009. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.³ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće trebali bi primiti sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te bi njihovi stručnjaci trebali sustavno imati pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (13) U nastojanju da se državama članicama pruži potpora u borbi protiv prijevare i pogrešaka u primjeni pravila koordinacije, potrebno je uspostaviti dodatnu pravnu osnovu kojom se omogućuje i olakšava obrada osobnih podataka osoba na koje se primjenjuju uredbe (EZ) br. 883/2004 i (EZ) br. 987/2009. Time bi se državama članicama omogućilo da uspoređuju podatke kojima raspolažu njihove nadležne ustanove s podacima iz druge države članice radi utvrđivanja pogrešaka ili nedosljednosti koje je potrebno dodatno istražiti.
- (14) [...]

3 SL L 123, 12.5.2016., str. 1–14.

- (15) S ciljem ubrzanja postupka provjere i stavljanja izvan snage dokumenata u slučajevima prijave i pogreške, potrebno je ojačati suradnju i razmjenu informacija između ustanove koja je izdala dokument i ustanove koja je podnijela zahtjev za njegovo stavljanje izvan snage. U slučaju sumnje u valjanost dokumenta ili točnost popratnih dokaza u interesu je država članica i dotičnih osoba da dotične ustanove postignu dogovor u razumnom roku.
- (15a) U pogledu dokumenata u vezi sa zakonodavstvom o socijalnoj sigurnosti koje se primjenjuje na nositelja trebao bi postojati detaljan postupak za suradnju u slučaju sumnje u njihovu valjanost. Ujedno je potrebno utvrditi dodatna pravila o retroaktivnosti u slučaju povlačenja ili ispravka dokumenta. To obuhvaća situacije u kojima bi uključene države članice trebale razmotriti sklapanje sporazuma na temelju članka 16. Uredbe (EZ) br. 883/2004 za dio razdoblja ili sva razdoblja na koja se dokument odnosi.
- (16) Kako bi se osiguralo djelotvorno i učinkovito funkcioniranje pravila koordinacije, potrebno je pojasniti pravila utvrđivanja primjenjivog zakonodavstva za zaposlenike koji obavljaju svoju gospodarsku djelatnost u dvjema državama članicama ili više njih radi boljeg ujednačavanja s uvjetima koji se primjenjuju na osobe koje su poslone obavljati gospodarsku djelatnost u jednoj državi članici.
- (16a) Nadalje, povezanost sa sustavom socijalne sigurnosti države članice podrijetla zaposlenih osoba poslanih u drugu državu članicu trebalo bi ojačati predviđanjem minimalnog razdoblja prethodne povezanosti.

- (17) Europskoj komisiji trebalo bi dodijeliti provedbene ovlasti kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za provedbu članka 12. i 13. Uredbe (EZ) br. 883/2004 i za provedbu pravila o naplati iz Uredbe (EZ) br. 987/2009. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s člankom 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije⁴.
- (18) Ako država članica ne može u roku obavijestiti o prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za referentnu godinu, potrebno je osigurati da u suprotnom država članica može podnijeti zahtjev za tu godinu na temelju prosječnih godišnjih troškova za neposredno prethodnu godinu objavljenih u Službenom listu. Nadoknada rashoda za davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa trebala bi biti što bliža stvarnim rashodima; stoga bi odstupanje od obveze obavješćivanja trebalo podlijevati odobrenju Administrativne komisije i ne bi se trebalo odobravati u uzastopnim godinama.
- (19) Postupak prijeloja koji se primjenjuje u slučajevima kada se zakonodavstvo države članice primjenjuje privremeno u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 987/2009 trebalo bi proširiti i na druge slučajeve u kojima ustanova nije bila nadležna za odobravanje davanja ili primanje doprinosa. Uz to, u tom kontekstu potrebno je prestati primjenjivati različite odredbe o rokovima zastare u nacionalnom zakonodavstvu kako bi se osiguralo da retroaktivno namirenje među ustanovama neće biti zapriječeno različitim rokovima utvrđenima u nacionalnom zakonodavstvu, a ujedno se treba utvrditi jedinstveni rok zastare od tri godine računajući unatrag od datuma kada je započeo postupak dijaloga iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 3. ove Uredbe kako bi se osiguralo da postupak za rješavanje takvih sporova neće biti onemogućen.

4 SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

- (20) Djelotvorna naplata sredstvo je sprječavanja i suzbijanja prijevare i zlouporaba te osiguravanja nesmetanog funkcioniranja sustava socijalne sigurnosti. Postupci naplate iz glave IV. poglavlja III. Uredbe 987/2009 temelje se na postupcima i pravilima utvrđenima u Direktivi Vijeća 2008/55/EZ⁵. Ta je Direktiva zamijenjena Direktivom 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere⁶, kojom su uvedeni jedinstveni instrument za mjere provedbe i standardni obrazac za priopćavanje o instrumentima i mjerama koje se odnose na potraživanja. U preispitivanju Administrativne komisije za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti većina država članica smatrala je da bi bilo korisno primjenjivati jedinstven instrument za provedbu sličan onomu predviđenom u Direktivi 2010/24/EU. Stoga je potrebno da se u pravilima o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja iz socijalne sigurnosti odražavaju nove mjere iz Direktive 2010/24/EU kako bi se osigurala djelotvornija naplata i neometana provedba pravila koordinacije.
- (21) Kako bi se uzele u obzir pravne promjene u određenim državama članicama i zajamčila pravna sigurnost za dionike, priloge Uredbi (EZ) br. 883/2004 potrebno je prilagoditi.
- (22) Dok se niz odredaba ove Uredbe može primjenjivati odmah jer ne zahtijevaju nikakvu daljnju provedbu, prikladno je predvidjeti datum primjene određenih odredaba ove Uredbe kako bi se omogućilo dovoljno vremena za provedbu tih odredaba,

5 Direktiva Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za određene namete, davanja, poreze i druge mjere (SL L 150, 10.6.2008., str. 28.).

6 Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 883/2004 mijenja se kako slijedi:

1. [...]

1.anovo Nakon uvodne izjave 2. umeće se nova uvodna izjava 2.a:

„(2a) Člancima 45. i 48. Ugovora o funkcioniranju Europske unije osigurava se slobodno kretanje radnika, što podrazumijeva ukidanje svih vrsta diskriminacije na temelju državljanstva, i omogućuje donošenje potrebnih mjera u području socijalne sigurnosti kako bi se ta sloboda zajamčila. Osim toga, u skladu s člankom 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, svaki građanin Unije ima pravo slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica podložno ograničenjima i uvjetima utvrđenima u Ugovorima i u mjerama donesenima radi njihove provedbe.”

2. [...]

2.anovo Uvodna izjava 5. zamjenjuje se sljedećim:

„U okviru takve koordinacije potrebno je unutar Unije jamčiti jednakost postupanja na temelju različitih nacionalnih zakonodavstava prema osobama na koje se odnose.”

2.aanovo Nakon uvodne izjave 5. umeće se nova uvodna izjava 5.-a:

„Primjenjujući načelo jednakog postupanja predviđeno ovom Uredbom, potrebno je poštovati sudsku praksu Suda. Sud je u svojim presudama u novijim predmetima C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic, C-299/14 Garcia-Nieto i C-308/14 Komisija protiv Ujedinjene Kraljevine protumačio to načelo i povezanost između ove Uredbe i Direktive 2004/38/EZ.”

3. [...]

4. Uvodna izjava 18.b zamjenjuje se sljedećim:

„U poddijelu FTL Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014. o izmjeni Uredbe (EU) br. 965/2012 o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća, pojam ‚domaća baza‘ za članove letačke i kabinske posade definiran je kao mjesto određeno od strane operatora članu posade iz kojeg član posade uobičajeno započinje i gdje završava vrijeme dužnosti ili seriju dužnosti gdje, u normalnim uvjetima, operator nije obavezan osigurati smještaj dotičnog člana posade.”

5. Uvodna izjava 24. zamjenjuje se sljedećim:

„(24) U skladu sa sudskom praksom Suda, davanja za dugotrajnu skrb za osigurane osobe i članove njihovih obitelji trebala bi se, u načelu, i dalje koordinirati u skladu s pravilima koja se primjenjuju na davanja za slučaj bolesti. Međutim, tim bi se pravilima trebala uzeti u obzir posebna narav davanja za dugotrajnu skrb. Potrebno je utvrditi i posebne odredbe u slučaju preklapanja davanja za dugotrajnu skrb u naravi i u novcu.”

5.anovo Nakon uvodne izjave 24. umeće se sljedeće:

„(24a) Davanja za dugotrajnu skrb odnose se samo na ona davanja čija je primarna svrha odgovor na potrebe za skrbi osobe kojoj je zbog oštećenja koje je rezultat, primjerice, starosti, invaliditeta ili bolesti potrebna znatna pomoć drugih osoba u obavljanju osnovnih aktivnosti svakodnevnog života tijekom duljeg razdoblja. Nadalje, davanja za dugotrajnu skrb odnose se samo na ona davanja koja se može smatrati davanjima iz sustava socijalne sigurnosti u smislu Uredbe. U skladu sa sudskom praksom Suda, primjerice u predmetu C-433/13, Komisija protiv Slovačke Republike, davanja iz sustava socijalne sigurnosti predstavljaju ona davanja koja se dodjeljuju korisnicima bez individualne i diskrecijske ocjene osobnih potreba na temelju zakonom definirane situacije, stoga bi davanja za dugotrajnu skrb trebalo tumačiti u skladu s tim. Konkretno, davanja za dugotrajnu skrb ne uključuju socijalnu ili medicinsku pomoć. Davanja koja se dodjeljuju na diskrecijskoj osnovi, nakon individualne ocjene osobnih potreba podnositelja zahtjeva, nisu davanja za dugotrajnu skrb obuhvaćena ovom Uredbom.”

5.bnovo Nakon uvodne izjave 32. umeće se sljedeće:

„(32a) Države članice odlučuju hoće li iskoristiti mogućnost produljenja razdoblja od tri mjeseca koja se nudi u članku 64. stavku 1. točki (c) ove Uredbe, u skladu s pravom Unije, uključujući presudu Suda u predmetu C-551/16 *Klein Schiphorst*.”

6. Nakon uvodne izjave 35. umeće se sljedeće:

„(35-a) Za potrebe izračuna dodatka u visini razlike ovom Uredbom trebalo bi uzeti u obzir presudu Suda u predmetu C-347/12 *Wiering*, uz istodobno pružanje potrebnih pojašnjenja i pojednostavnjenja. Uzimajući u obzir posebnu narav različitih obiteljskih davanja u državama članicama, dvije vrste obiteljskih davanja trebalo bi razlikovati kao različite vrste davanja na temelju njihove glavne svrhe, ciljeva i osnove na temelju kojih su dodijeljena.”

(35a) Novčana obiteljska davanja čija je primarna namjena zamijeniti prihod koji nije zarađen, bilo djelomično ili u cijelosti, ili prihod koji osoba ne može zaraditi zbog odgoja djece, mogu se razlikovati od drugih obiteljskih davanja namijenjenih podmirivanju obiteljskih troškova. Budući da bi se takva davanja moglo smatrati individualnim pravima koja se odnose osobno na roditelja na kojeg se primjenjuje zakonodavstvo nadležne države članice, trebalo bi biti moguće isključivo ih rezervirati za dotičnog roditelja. Takva individualna davanja trebalo bi navesti u dijelu I. Priloga XIII. ovoj Uredbi. Država članica koja ima sekundarnu nadležnost može odlučiti da se pravila prednosti u slučaju preklapanja prava na obiteljska davanja na temelju zakonodavstva nadležne države članice i na temelju zakonodavstva države članice boravišta članova obitelji ne bi trebala primjenjivati na ta davanja. Ako država članica odluči ne primjenjivati pravila prednosti, to mora činiti dosljedno za sve osobe koje bi imale to pravo u analognoj situaciji i mora biti navedena u dijelu II. Priloga XIII.”

7. Nakon uvodne izjave 39. umeće se sljedeće:

„(39a) Relevantna pravna stečevina EU-a o zaštiti podataka, osobito Uredba (EU) 2016/679 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) primjenjuje se na obradu osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom.”

8. Nakon uvodne izjave 45. umeću se sljedeće uvodne izjave:

„(46) Radi omogućivanja pravodobnog ažuriranja ove Uredbe kako bi se u obzir uzele promjene na nacionalnoj razini, Europskoj komisiji trebalo bi delegirati ovlasti za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u pogledu izmjene priloga ovoj Uredbi i Uredbi (EZ) br. 987/2009. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁷ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće trebali bi primiti sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te bi njihovi stručnjaci trebali sustavno imati pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(47) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela koja su priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima i Europskom konvencijom o ljudskim pravima.

(48) [...]”

9. Članak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) [...]

(b) točka (i) podtočka 1. ii. alineja zamjenjuje se sljedećim:

u pogledu davanja u naravi na temelju glave III. poglavlja 1. svaka osoba definirana ili priznata kao član obitelji ili osoba određena kao član kućanstva zakonodavstvom države članice u kojoj boravi”;

7 COM(2015) 216 final.

(c) točka (va) podtočka i. zamjenjuje se sljedećim:

„(va) i. za potrebe glave III. poglavlja 1. u pogledu davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za oćinstvo, davanja u naravi predviđena zakonodavstvom države članice kojima je svrha pružiti, staviti na raspolaganje, izravno platiti ili nadoknaditi trošak zdravstvene zaštite te proizvoda i usluga povezanih s tom zaštitom.”;

(ca) novo nakon točke (va) podtočke i. umeće se sljedeće:

„-ii. za potrebe glave III. poglavlja 1. u pogledu davanja za dugotrajnu skrb, davanja u naravi predviđena zakonodavstvom države članice kojima je svrha pružiti, staviti na raspolaganje, izravno platiti ili nadoknaditi trošak dugotrajne skrbi kako je navedeno u definiciji iz točke (vb).”;

(d) sljedeća točka umeće se nakon točke (va):

„(vb) „davanje za dugotrajnu skrb” znači davanje u naravi ili novcu čija je svrha odgovoriti na potrebu za skrbi osobe kojoj je zbog oštećenja potrebna znatna pomoć druge osobe ili drugih osoba u obavljanju osnovnih aktivnosti svakodnevnog života tijekom duljeg razdoblja kako bi se pružila potpora njezinoj osobnoj autonomiji; to uključuje davanja koja se u istu svrhu dodjeljuju osobi koja pruža takvu pomoć”.

9.anovo U članku 3. stavku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja za slučaj bolesti i za dugotrajnu skrb;”.

10. [...]

11. [...]

12. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U smislu ove glave, za osobe koje primaju novčana davanja zbog ili kao posljedicu njihove djelatnosti u svojstvu zaposlenih ili samozaposlenih osoba, smatra se da obavljaju spomenutu djelatnost. To se ne primjenjuje na invalidske, starosne ili obiteljske mirovine, na mirovine za ozljede na radu ili profesionalne bolesti, ili na novčana davanja za dugotrajnu skrb dodijeljena osobi kojoj je potrebna skrb.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Djelatnost u svojstvu člana letачke ili kabinske posade koji obavlja usluge opsluživanja putnika ili usluge u vezi s teretom smatra se djelatnošću koja se obavlja u državi članici u kojoj se nalazi domaća baza kako je definirana u poddijelu FTL Priloga III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letачkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 83/2014 od 29. siječnja 2014.”

13. Članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

Posebna pravila

1. Na osobu koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji ondje redovno obavlja svoje djelatnosti i koju je poslodavac poslao u drugu državu članicu radi obavljanja posla za tog poslodavca, i dalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice pod uvjetom da predviđeno trajanje takvog posla nije dulje od 24 mjeseca i da ta osoba ne zamjenjuje drugu prethodno poslanu zaposlenu osobu na koju se primjenjuje ovaj stavak ili samozaposlenu osobu na koju se primjenjuje stavak 2.

2. Na osobu koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba u državi članici i odlazi obavljati sličnu djelatnost u drugoj državi članici i dalje se primjenjuje zakonodavstvo prve države članice, pod uvjetom da predviđeno trajanje takve djelatnosti nije dulje od 24 mjeseca i da ta osoba ne zamjenjuje drugu prethodno poslanu zaposlenu osobu na koju se primjenjuje stavak 1. ili samozaposlenu osobu na koju se primjenjuje ovaj stavak.

2.a Ako zaposlena osoba na koju se primjenjuje stavak 1. ili samozaposlena osoba na koju se primjenjuje stavak 2. ne dovrši rad ili djelatnost, a bude zamijenjena drugom osobom, druga osoba i dalje podliježe zakonodavstvu države članice iz koje je poslana ili u kojoj inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba pod uvjetom da ukupno trajanje rada ili djelatnosti koju su obavile sve dotične osobe u drugoj državi članici ne prelazi 24 mjeseca, kao i da su ispunjeni drugi uvjeti iz stavka 1. odnosno 2.”

14. U članku 13. sljedeći stavak 4.a umeće se nakon stavka 4.:

„4.a Na osobu koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u jednoj državi članici i istodobno prima davanja za nezaposlenost iz druge države članice primjenjuje se zakonodavstvo države članice koja isplaćuje davanja za nezaposlenost.”

14.a novo Glava III. poglavlje 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Davanja za slučaj bolesti, dugotrajnu skrb, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo”.

14.b novo Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Privremeno boravište izvan nadležne države članice

1. Ako nije drukčije predviđeno stavkom 2., osigurana osoba i članovi njezine obitelji koji privremeno borave u državi članici koja nije nadležna država članica imaju pravo na davanja u naravi koja su postala nužna tijekom njihova privremenog boravišta ili iz medicinskih razloga ili zbog potrebe za dugotrajnom skrbi, uzimajući u obzir prirodu davanja i očekivano trajanje privremenog boravišta. Ta davanja u ime nadležne ustanove pruža ustanova mjesta privremenog boravišta, u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje, kao da su dotične osobe osigurane na temelju spomenutog zakonodavstva.

Davanja u naravi, uključujući davanja povezana s kroničnim ili postojećim bolestima, rođenjem djeteta ili dugotrajnom skrbi, nisu obuhvaćena ovim člankom ako je cilj privremenog boravišta u drugoj državi članici primanje tih davanja.

2. Administrativna komisija utvrđuje popis davanja u naravi za koja je, da bi se mogla ostvariti tijekom privremenog boravišta u drugoj državi članici, iz praktičnih razloga potreban prethodni dogovor između dotične osobe i ustanove koja pruža davanje.”

14.c novo U članku 20. točka (1) zamjenjuje se sljedećom:

„1. Ako ovom Uredbom nije drugačije određeno, osigurana osoba koja putuje u drugu državu članicu s ciljem primanja, tijekom privremenog boravišta, davanja u naravi navedenih u članku 1. točki (va) podtočki i. ove Uredbe, mora zatražiti odobrenje nadležne ustanove.”

14.d novo Članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 30.*

Doprinosi umirovljenika

1. Ustanova države članice koja je nadležna na temelju zakonodavstva koje primjenjuje za odbitke na ime doprinosa za slučaj bolesti, dugotrajne skrbi, davanja za majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo može zatražiti i dobiti povrat takvih odbitaka, određenih prema zakonodavstvu koje primjenjuje, samo u mjeri u kojoj trošak davanja u skladu sa člancima od 23. do 26. snosi ustanova navedene države članice.

2. Ako u slučajevima predviđenim člankom 25. stjecanje davanja za slučaj bolesti, dugotrajnu skrb, davanja za majčinstvo i istovjetnih davanja za očinstvo ovisi o uplati doprinosa ili o sličnim uplatama prema zakonodavstvu države članice u kojoj dotični umirovljenik boravi, takvi se doprinosi ne plaćaju na osnovi takvog boravišta.”

15. U članku 32. dodaje se sljedeći stavak 3.:

„3. Ako član obitelji ima izvedeno pravo na davanja prema zakonodavstvu više od jedne države članice, primjenjuju se sljedeća pravila o određivanju prednosti:

(a) u slučaju prava koja postoje po različitim osnovama redosljed prednosti je sljedeći:

i. prava koja postoje na temelju djelatnosti osigurane osobe u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe;

ii. prava koja postoje na temelju toga što osigurana osoba prima mirovinu;

iii. prava koja postoje na temelju boravišta osigurane osobe;

(b) u slučaju izvedenih prava koja postoje po istoj osnovi, redosljed prednosti utvrđuje se upućivanjem na mjesto boravišta člana obitelji kao sporednim kriterijem;

(c) u slučajevima kada je nemoguće utvrditi redosljed prednosti na temelju prethodnih kriterija kao zadnji kriterij primjenjuje se najdulje razdoblje osiguranja osigurane osobe u nacionalnom mirovinskom sustavu.”

15.a novo Nakon članka 33. umeće se sljedeće:

„Članak 33.a

Davanja za dugotrajnu skrb

1. Administrativna komisija izrađuje detaljan popis davanja za dugotrajnu skrb koja ispunjavaju kriterije iz članka 1. točke (vb) ove Uredbe i pritom utvrđuje koja su davanja u naravi odnosno koja su novčana davanja te je li davanje dodijeljeno osobi kojoj je potrebna skrb ili osobi koja pruža takvu skrb.

2. Odstupajući od toga, ako davanja za dugotrajnu skrb obuhvaćena ovim poglavljem imaju i karakteristike davanja koordiniranih u okviru nekog drugog poglavlja iz glave III., država članica može koordinirati takvo davanje u skladu s pravilima iz tog dotičnog poglavlja, pod uvjetom da je ishod takve koordinacije općenito barem jednako povoljan za korisnike kao da je davanje koordinirano kao davanje za dugotrajnu skrb na temelju ovog poglavlja te da je pridodano popisu iz Priloga XII. točno navodeći koje se poglavlje glave III. primjenjuje.

3. Članak 34. stavci 1. i 3. ove Uredbe također se primjenjuju na davanja navedena u Prilogu XII.

16. Članak 34. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 34.

Preklapanje davanja za dugotrajnu skrb

1. Ako korisnik novčanih davanja za dugotrajnu skrb koja se dodjeljuju na temelju članka 21. ili 29. istodobno na temelju ovog poglavlja ima pravo tražiti davanja u naravi namijenjena istoj svrsi od ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta u drugoj državi članici, a ustanova prve države članice također je dužna nadoknaditi troškove tih davanja u naravi na temelju članka 35., primjenjuje se opća odredba o sprečavanju preklapanja davanja utvrđena člankom 10. uz samo ova ograničenja: ako dotična osoba podnese zahtjev i primi davanja u naravi, iznos novčanog davanja smanjuje se za iznos davanja u naravi koji se traži ili bi se mogao tražiti od ustanove prve države članice od koje se zahtijeva nadoknada troška.

2. [...]

3. Dvije države članice ili više njih, ili njihova nadležna tijela, mogu dogovoriti druge ili dopunske mjere koje neće biti nepovoljnije za dotične osobe od načela utvrđenih stavkom 1.

4. Ako su tijekom istog razdoblja i za istu djecu novčana davanja za dugotrajnu njegu predviđena na temelju zakonodavstva više od jedne države članice, primjenjuju se pravila o određivanju prednosti u slučaju preklapanja utvrđenih u članku 68. stavku 1.”

17. [...]

18. U članku 50. stavku 2. izraz „člankom 52. stavkom 1., točkama (a) ili (b)” zamjenjuje se izrazom „člankom 52. stavkom 1. točkom (b).”

18.a novo Prije članka 61. umeće se sljedeće:

„Članak 60.a

Posebna pravila o zbrajanju razdoblja za davanja za nezaposlenost

Za potrebe primjene članka 6. u okviru ovog poglavlja nadležna država članica zbraja samo razdoblja koja se uzimaju u obzir u skladu sa zakonodavstvom države članice u kojoj su navršena za potrebe stjecanja i zadržavanja prava na davanja za nezaposlenost.”

19. Članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.

Posebna pravila o zbrajanju razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja

1. Osim u slučajevima iz članka 65. stavaka 2. i 2.a, primjena članaka 6. i 60.a u državi članici posljednjeg osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja ovisit će o tome je li za dotičnu osobu posljednje navršeno neprekinuto razdoblje od najmanje jednog mjeseca osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u skladu sa zakonodavstvom na temelju kojeg su davanja zatražena.

2. Ako se za nezaposlenu osobu nije navršilo neprekinuto razdoblje od najmanje jednog mjeseca osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u skladu sa stavkom 1., ta osoba ima pravo na davanja za nezaposlenost u skladu sa zakonodavstvom prethodne države članice u kojoj se za nju navršilo razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja, pod uvjetom da je to razdoblje bilo neprekinuto razdoblje od najmanje jednog mjeseca. Država članica koja postane nadležna u skladu s ovim stavkom pruža davanja za nezaposlenost, u skladu sa svojim zakonodavstvom, nakon primjene članaka 6. i 60.a, u mjeri u kojoj je to potrebno, i pod uvjetima i podložno ograničenjima utvrđenima u članku 64.a.

3. Ako se za nezaposlenu osobu nije navršilo neprekinuto razdoblje od najmanje jednog mjeseca osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja ni u jednoj od država članica iz stavaka 1. i 2., država članica posljednjeg osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja postaje nadležna i pruža davanja za nezaposlenost, u skladu sa svojim zakonodavstvom, nakon primjene članaka 6. i 60.a, u mjeri u kojoj je to potrebno.”

19.a novo Članak 62. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 62.

Određivanje davanja

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo predviđa određivanje davanja na osnovi iznosa prethodne plaće ili dohotka od profesionalne djelatnosti uzima u obzir isključivo plaću ili dohodak od profesionalne djelatnosti koji je dotična osoba primila za svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe na temelju spomenutog zakonodavstva.
2. Stavak 1. također se primjenjuje ako zakonodavstvo koje nadležna ustanova provodi predviđa posebno referentno razdoblje za određivanje plaće ili dohotka od profesionalne djelatnosti koja služi kao osnovica za određivanje davanja i ako se, za cijelo to razdoblje ili njegov dio, na dotičnu osobu primjenjivalo zakonodavstvo druge države članice.
3. Odstupajući od stavaka 1. i 2., što se tiče nezaposlenih osoba na koje se odnose prva i druga rečenica članka 65. stavka 2., ustanova države članice boravišta u obzir uzima, u skladu s uvjetima i ograničenjima zakonodavstva koje primjenjuje, plaću ili dohodak od profesionalne djelatnosti koje je dotična osoba primila u državi članici čije se zakonodavstvo na nju primjenjivalo tijekom njezine posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, u skladu s provedbenom Uredbom.”

19.b novo Članak 63. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 63.

Posebne odredbe za odstupanje od pravila o boravištu

Za potrebe ovog poglavlja članak 7. primjenjuje se samo u slučajevima predviđenima člancima 64., 64.a i 65. te se primjenjuje unutar granica koje su njima predviđene.”

20. Članak 64. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„nezaposlena osoba zadržava svoje pravo na davanja za razdoblje od tri mjeseca od datuma kada je nezaposlena osoba prestala biti dostupna službama za zapošljavanje države članice koju je napustila, pod uvjetom da ukupno trajanje za koje se pružaju davanja nije dulje od ukupnog trajanja razdoblja njezina prava na davanja na temelju zakonodavstva te države članice; nadležne službe ili ustanove mogu produljiti razdoblje od tri mjeseca do kraja razdoblja u kojem ta osoba ima pravo na davanja;”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Osim ako je zakonodavstvo nadležne države članice povoljnije, između dvaju razdoblja zaposlenja najdulje ukupno razdoblje za koje nezaposlena osoba zadržava svoje pravo na davanja u skladu sa stavkom 1. i člankom 64.a iznosi tri mjeseca; nadležne službe ili ustanove mogu produljiti to razdoblje do kraja razdoblja u kojem ta osoba ima pravo na davanja.”

21. Nakon članka 64. umeće se sljedeći članak 64.a:

„Članak 64.a

Posebna pravila za nezaposlene osobe na koje se primjenjuje članak 61. stavak 2.

1. U situacijama navedenima u članku 61. stavku 2. država članica koja postane nadležna pruža davanja za nezaposlenost, u skladu sa svojim zakonodavstvom, za razdoblje utvrđeno u članku 64. stavku 1. točki (c) ako se nezaposlena osoba stavi na raspolaganje službama za zapošljavanje u državi članici posljednjeg razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja te se pridržava uvjeta utvrđenih u zakonodavstvu te države članice. U tom slučaju prijava službama za zapošljavanje države članice posljednjeg osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja ima jednak učinak kao prijava službama za zapošljavanje nadležne države članice. Članak 64. stavci od 2. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

2. Alternativno, ako nezaposlena osoba iz stavka 1. želi tražiti posao u državi članici koja nije država članica nadležna za davanja za nezaposlenost ili država članica posljednjeg razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja, članak 64. primjenjuje se *mutatis mutandis*. U tu svrhu članak 64. stavak 1. točka (a) tumači se tako da se odnosi na službe za zapošljavanje države članice posljednjeg razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja.”

22. Članak 65. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 65.

Nezaposlene osobe koje su boravile u državi članici koja nije nadležna država

1. U potpunosti, djelomično ili s prekidima nezaposlena osoba koja je za vrijeme svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica stavlja se na raspolaganje službama za zapošljavanje u nadležnoj državi članici ili, prema potrebi, u slučaju djelomično ili s prekidima nezaposlenih osoba, poslodavcu kojemu radnik ostaje na raspolaganju. Ta osoba prima davanja u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice kao da boravi u toj državi članici. Ta davanja pruža ustanova nadležne države članice.

2. Odstupajući od stavka 1., u potpunosti nezaposlena osoba koja je tijekom svoje posljednje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe boravila u državi članici koja nije nadležna država članica, i dalje boravi u toj državi članici ili se vraća u tu državu članicu, i koja nije navršila neprekinuto razdoblje od najmanje tri mjeseca osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja isključivo na temelju zakonodavstva nadležne države članice stavlja se na raspolaganje službama za zapošljavanje u državi članici boravišta. Ta osoba prima davanja u skladu sa zakonodavstvom države članice boravišta kao da je navršila sva razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja na temelju zakonodavstva te države članice. Ta davanja pruža ustanova države članice boravišta. Druga je mogućnost da u potpunosti nezaposlena osoba na koju se ovaj stavak odnosi, a koja bi imala pravo na davanja za nezaposlenost samo na temelju nacionalnog zakonodavstva nadležne države članice bez primjene članka 6., umjesto toga odabere staviti se na raspolaganje službama za zapošljavanje u toj državi članici i primati davanja u skladu sa zakonodavstvom te države članice kao da u njoj boravi.

2.a Stavak 2. ne primjenjuje se na u potpunosti nezaposlenu osobu čija su posljednja navršena razdoblja osiguranja u svojstvu samozaposlene osobe ili razdoblja samozaposlenja prepoznata za potrebe dodjeljivanja davanja za nezaposlenost u državi članici koja nije njezina država članica boravišta i čija je država članica boravišta dostavila izjavu u skladu s člankom 9. osnovne Uredbe da ne postoji mogućnost ni za jednu kategoriju samozaposlenih osoba da budu obuhvaćene sustavom davanja za nezaposlenost te države članice.

3. Ako se u potpunosti nezaposlena osoba iz stavka 1. ili iz posljednje rečenice stavka 2. ili iz stavka 2.a ne želi staviti na raspolaganje ili ostati na raspolaganju službama za zapošljavanje nadležne države članice nakon što je ondje bila prijavljena i želi tražiti posao u državi članici boravišta, članak 64. primjenjuje se *mutatis mutandis*, osim članka 64. stavka 1. točke (a).

4. U potpunosti nezaposlene osobe iz ovog članka mogu se, kao dopunski korak, staviti na raspolaganje i službama za zapošljavanje nadležne države članice ili države članice boravišta, osim što se stave na raspolaganje službama za zapošljavanje države članice koja pruža davanja u skladu sa stavcima 1. ili 2. prema potrebi.

5. [...]

22.anovo Članak 65.a briše se.

22.bново Članak 68. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U slučaju preklapanja pravâ, obiteljska se davanja dodjeljuju prema zakonodavstvu za koje je određeno da ima prednost u skladu sa stavkom 1. Prava na obiteljska davanja na temelju drugog zakonodavstva ili zakonodavstava u sukobu suspendiraju se do visine iznosa utvrđenog prvim zakonodavstvom za davanja iste vrste, a omogućuje se stjecanje dodatka u visini razlike koja po potrebi prelazi ovaj iznos. Međutim, ne postoji obveza dodjeljivanja takvog dodatka u visini razlike za djecu koja borave u drugoj državi članici kada se pravo na to davanje temelji isključivo na boravištu.”;

(b) nakon stavka 2. umeće se sljedeće:

„2.a Postoje dvije kategorije davanja iste vrste za potrebe izračuna dodatka u visini razlike za obiteljska davanja na temelju stavka 2. ovog članka:

(a) novčana obiteljska davanja čija je primarna namjena djelomično ili u potpunosti zamijeniti prihod koji nije zarađen ili prihod koji osoba ne može zaraditi zbog odgoja djece; i

(b) sva ostala obiteljska davanja.”

23. Nakon članka 68.a umeće se sljedeće:

„Članak 68.b

Posebna odredba za novčana obiteljska davanja čija je namjena zamijeniti prihod tijekom razdoblja odgoja djece

1. Obiteljska davanja iz članka 68. stavka 2.a točke (a) navedena u dijelu I. Priloga XIII. dodjeljuju se na temelju zakonodavstva nadležne države članice jedino osobi na koju se primjenjuje to zakonodavstvo. Ne postoji izvedeno pravo na ta davanja. Članak 68.a ove Uredbe ne primjenjuje se na ta davanja, a nadležna ustanova ne mora uzeti u obzir zahtjev koji je podnio drugi roditelj, osoba koja je izjednačena s roditeljem ili ustanova koja nastupa u svojstvu skrbnika djeteta ili djece na temelju članka 60. stavka 1. provedbene Uredbe.

2. Odstupajući od članka 68. stavka 2., u slučaju preklapanja prava zbog kolizije zakonodavstava država članica može korisniku dodijeliti obiteljska davanja iz stavka 1. u punom iznosu, bez obzira na iznos predviđen prvim zakonodavstvom. Države članice koje odaberu primjenu tog odstupanja navode se u dijelu II. Priloga XIII. upućivanjem na obiteljsko davanje na koje se odstupanje odnosi.”

23.a novo U članak 72. umeće se nova točka (ea):

„(ea) daje mišljenja Europskoj komisiji u vezi s nacrtima provedbenih akata iz članka 76.a ove Uredbe i članka 86.a provedbene Uredbe prije njihova donošenja u skladu s postupkom iz tih članaka te podnosi relevantne prijedloge Europskoj komisiji za reviziju navedenih provedbenih akata;”.

24. Nakon članka 75. umeće se sljedeći članak 75.a ispod naslova „Glava V. RAZNE ODREDBE”:

„Članak 75.a

Obveza nadležnih tijela

1. Nadležna tijela osiguravaju da njihove ustanove budu upoznate sa svim odredbama, zakonodavnim i drugim, među kojima su i odluke Administrativne komisije, u područjima obuhvaćenima i pod uvjetima propisanim ovom Uredbom i provedbenom Uredbom te da primjenjuju te odredbe.
2. Kako bi se osiguralo točno utvrđivanje primjenjivog zakonodavstva, nadležna tijela, prema potrebi, promiču suradnju među svojim ustanovama i drugim mjerodavnim tijelima, poput inspektoratâ rada, u svojim državama članicama.”

25. Nakon članka 76. umeće se sljedeći članak 76.a:

„Članak 76.a

Ovlast za donošenje provedbenih akata

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se određuje postupak, uključujući, prema potrebi, rokove kojih se treba pridržavati kako bi se osigurala provedba pod ujednačenim uvjetima iz članka 12. i 13. ove Uredbe. Tim se provedbenim aktima utvrđuju standardni postupci za:
 - izdavanje, format i sadržaj prenosivog dokumenta kojim se dokazuje koje se zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti primjenjuje na nositelja,
 - [...]

- elemente koji se moraju provjeriti prije izdavanja, povlačenja ili ispravka dokumenta,
- povlačenje ili ispravak dokumenta koje provodi ustanova koja ga izdaje u skladu s člancima 5. i 19.a provedbene Uredbe.

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 76.b stavka 2. ove Uredbe.

3. [...].”

25.a novo Nakon članka 76.a umeće se sljedeći članak 76.b:

„Članak 76.b

Postupak ispitivanja

1. Komisiji pomaže odbor. Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj članak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Ako odbor ne dostavi nikakvo mišljenje, Europska komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.”

26. Članak 87.b umeće se kako slijedi:

„Članak 87.b

Prijelazna odredba za primjenu Uredbe (EU) xxxx⁸

1. Nikakva se prava ne stječu na temelju Uredbe (EU) xxxx za razdoblje prije odgovarajućih datuma početka primjene relevantnih odredaba utvrđenih u članku 3. Uredbe (EU) xxxx.

2. Bilo koje razdoblje osiguranja i, prema potrebi, bilo koje razdoblje zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta izvršeno na temelju zakonodavstva države članice prije odgovarajućih datuma početka primjene relevantnih odredaba iz članka 3. Uredbe (EU) xxxx u dotičnoj državi članici uzima se u obzir za određivanje prava stečenih na temelju ove Uredbe.

3. U skladu sa stavkom 1. pravo se stječe na temelju Uredbe (EU) xxxx čak i ako se odnosi na okolnost koja je nastala prije datuma početka primjene u dotičnoj državi članici.

4. Poglavlje 6. glave III. ove Uredbe koje je bilo na snazi prije [stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx] i dalje se primjenjuje na davanja za nezaposlenost za koja su zahtjevi podneseni prije [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*].

5. Poglavlje 1. glave III. ove Uredbe koje je bilo na snazi prije [stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx] i dalje se primjenjuje na davanja za dugotrajnu skrb za koja su zahtjevi podneseni prije [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*].

8 [umetnuti].

6. Poglavlje 8. glave III. ove Uredbe koje je bilo na snazi prije [stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx] i dalje se primjenjuje na obiteljska davanja za djecu koja su rođena prije [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*].

7. Ako se kao posljedica stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx na osobu, u skladu s glavom II. ove Uredbe, primjenjuje zakonodavstvo države članice koje nije zakonodavstvo koje se na nju primjenjivalo prije primjene Uredbe (EU) xxxx, zakonodavstvo države članice koje se primjenjivalo prije primjene Uredbe (EU) xxxx i dalje se na nju primjenjuje tijekom prijelaznog razdoblja koje traje sve dok se odgovarajuća situacija ne promijeni, a u svakom slučaju ne dulje od deset godina od datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx. Međutim, ukupno trajanje prijelaznog razdoblja iz ovog stavka i ono iz članka 87.a stavka 1. ne smije premašivati deset godina. Takva osoba može zahtijevati da se prijelazno razdoblje na nju više ne primjenjuje. Takav zahtjev podnosi se ustanovi koju odredi nadležno tijelo države članice boravišta. Za zahtjeve podnesene u roku od tri mjeseca nakon [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*] smatra se da proizvode učinke na dan prije [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*]. Zahtjevi podneseni nakon [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 27 mjeseci nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*] proizvode učinke prvi dan mjeseca nakon onoga u kojem su podneseni.

Ovaj se stavak ne primjenjuje za članak 12. ove Uredbe. Članak 12. ove Uredbe koji je bio na snazi prije [*SL, molimo da unesete datum stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*] i dalje se primjenjuje na zaposlene osobe koje su poslone ili samozaposlene koje odlaze obavljati sličnu djelatnost u drugoj državi članici prije [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx*].

8. Članci 65. i 86. Uredbe (EZ) br. 883/2004 koji su bili na snazi prije *[SL molimo da unesete datum stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx]* i dalje se primjenjuju na Luksemburg do *[SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara trima godinama nakon datuma primjene navedene u članku 3. stavku drugom Uredbe (EU) xxxx]*.

Međutim, Luksemburg može priopćiti Komisiji da je navedeno razdoblje nužno produjiti za još dvije godine. To priopćenje o produjtenju dostavlja se pravodobno, prije isteka trogodišnjeg razdoblja iz prethodnog stavka. To se priopćenje objavljuje u Službenom listu.”

27. Članak 88. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 88.

Delegiranje ovlasti za ažuriranje prilogâ

Europska komisija ovlaštena je donositi delegirane akte u skladu s člankom 88.a radi periodične izmjene prilogâ ovoj Uredbi i provedbenoj Uredbi na zahtjev Administrativne komisije.

Članak 88.a

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Delegiranje ovlasti iz članka 88. dodjeljuje se Europskoj komisiji na neodređeno razdoblje od [datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx].

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 88. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Europska komisija o tome istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 88. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od obavijesti o tom aktu Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne uloži nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Europsku komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”

28. Prilozi I., II., III., IV., X. i XI. mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

29. Prilozi XII. i XIII. umeću se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Uredba (EZ) br. 987/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Nakon uvodne izjave 18. umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(18a) Potrebna su određena posebna pravila i postupci za nadoknadu troška davanja koji snosi država članica boravišta u slučajevima kada su dotične osobe osigurane u drugoj državi članici. Države članice kojima se trošak treba nadoknaditi na temelju fiksnog rashoda trebale bi obavijestiti o prosječnim godišnjim troškovima po osobi u zadanom roku kako bi se omogućilo da se nadoknada provede što prije. Ako država članica ne može obavijestiti o prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za referentnu godinu unutar roka, potrebno je osigurati mogućnost da država članica podnese zahtjev za tu godinu na temelju prosječnih godišnjih troškova prethodno objavljenih u Službenom listu. Nadoknada rashoda za davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa trebala bi biti što bliža stvarnim rashodima; stoga bi odstupanje od obveze obavješćivanja trebalo podlijegati odobrenju Administrativne komisije i ne bi se trebalo odobravati u uzastopnim godinama.”

2. Uvodna izjava 19. zamjenjuje se sljedećim:

„(19) Postupke među ustanovama koji se odnose na uzajamnu pomoć u naplati potraživanja iz socijalne sigurnosti trebalo bi ojačati kako bi se osigurali djelotvornija naplata i neometano funkcioniranje sustavâ socijalne sigurnosti. Djelotvorna naplata ujedno je sredstvo sprječavanja i suzbijanja zlouporaba i prijevare te način na koji se osigurava održivost sustavâ socijalne sigurnosti. To uključuje donošenje novih postupaka, uzimajući kao temelj niz postojećih odredaba iz Direktive Vijeća 2010/24/EU o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere⁹, posebno donošenjem jedinstvenog instrumenta za provedbu i donošenjem standardnih postupaka za traženje uzajamne pomoći i obavješćivanje o instrumentima i mjerama povezanim s naplatom potraživanja iz socijalne sigurnosti.”

3. Nakon uvodne izjave 24. umeću se sljedeće uvodne izjave:

„(25) Mjere za borbu protiv prijevare i pogrešaka dio su pravilne provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 i ove Uredbe. Stoga je u interesu pravne sigurnosti da ova Uredba sadržava jasnu pravnu osnovu kojom se nadležnim ustanovama dopušta razmjena osobnih podataka s odgovarajućim tijelima u drugim državama članicama koji se odnose na osobe čija su prava i obveze u skladu s Uredbom (EZ) br. 883/2004 i ovom Uredbom već utvrđeni ili na koje se primjenjuju te uredbe, kako bi se spriječile ili otkrile prijevare i pogreške, što je dio tekuće pravilne provedbe tih uredaba. Ujedno je potrebno osigurati da se takve razmjene provode u skladu s primjenjivim zakonodavstvom o zaštiti podataka.

Uz to, za potrebe borbe protiv prijevara i pogrešaka te kako bi se pružile točne i učinkovite usluge mobilnim građanima, ovim je uredbama potrebno pružiti jasnu pravnu osnovu za razmjenu informacija među državama članicama, ili na pojedinačnoj razini u vezi s pojedinačnim slučajem ili na općoj razini uspoređivanjem podataka.

9 SL L 84, 31.3.2010., str. 1.

(26) Kako bi se zaštitila prava dotičnih osoba, države članice trebale bi osigurati da svi zahtjevi za podatke i odgovori budu nužni i proporcionalni za pravilnu provedbu Uredbe (EZ) br. 883/2004 i ove Uredbe.”

4. U članku 1. stavku 2. nakon stavka (e) umeće se sljedeća točka:

„(ea) „prijevara” znači svako namjerno činjenje ili namjerno nečinjenje kako bi se stekla ili primila davanja za socijalnu sigurnost ili izbjeglo plaćanje doprinosa za socijalno osiguranje, suprotno pravu dotične države članice ili više njih, osnovnoj Uredbi ili ovoj Uredbi;”.

5. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) nakon stavka 2. dodaje se sljedeće:

„2.a Ustanove također razmjenjuju podatke koji su potrebni za otkrivanje promjena u okolnostima relevantnima za takva prava i obveze osoba na koje se odnosi osnovna Uredba, kao i za otkrivanje netočnosti u podacima na kojima se ta prava temelje. Ti se podaci mogu provjeriti tako da se usporede s podacima ustanove druge dotične države članice s pomoću elektroničkih sredstava za razmjenu podataka ili odobrenog pristupa bazi podataka druge ustanove. Ta je provjera moguća ili u odnosu na pojedinačne slučajeve ili radi istodobne usporedbe podataka o više osoba. Zahtjev za podatke i svi odgovori na taj zahtjev nužni su i proporcionalni.”;

(b) nakon stavka 4. dodaje se sljedeće:

„5. [...]

6. [...]

7. Zahtjevi i svi odgovori na te zahtjeve u skladu su sa zahtjevima Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (Opća uredba o zaštiti podataka),¹⁰ kako je predviđeno i člankom 77. osnovne Uredbe. Svaka odluka donesena na temelju razmjene podataka temelji se na dovoljnim dokazima i podliježe učinkovitim pravnim lijekovima.”

6. U članku 3. stavak 3. briše se.

7. Članak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ustanove drugih država članica prihvaćaju dokumente koje je izdala ustanova države članice, kojima se potvrđuje položaj neke osobe za potrebe primjene osnovne Uredbe i provedbene Uredbe te popratne dokaze na temelju kojih su ti dokumenti izdani sve dok ih država članica u kojoj su izdani ne ukine ili proglasi nevažećima.

1.a Kada nisu ispunjeni svi odjeljci koji su označeni kao obvezni, ustanova države članice koja zaprima dokument bez odgode obavještuje ustanovu koja je izdala dokument o nepravilnosti u dokumentu. Ustanova koja je izdala dokument što je prije moguće ispravlja dokument ili potvrđuje da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje dokumenta. Ako se svi obvezni podaci ne dostave u roku od 30 radnih dana, ustanova koja je podnijela zahtjev može postupiti kao da dokument nikada nije bio izdan i u tom će slučaju obavijestiti ustanovu koja ga je izdala.

SL L 119, 4.5.2016., str. 1–88.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 19.a, ako postoji dvojba o valjanosti dokumenta ili točnosti činjenica na kojima se dokument temelji, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna pojašnjenja od ustanove koja ga je izdala i, prema potrebi, povlačenje ili ispravak tog dokumenta. Ustanova koja je izdala dokument ponovno ispituje razloge za izdavanje dokumenta te ga prema potrebi povlači ili ispravlja.

3. Ako postoji dvojba o podacima koje su dostavile dotična osoba ili dotične osobe, valjanosti dokumenta ili popratnih dokaza ili točnosti činjenica na kojima se temelji dokument, dotična ustanova, ako je to moguće, pristupa potrebnoj provjeri tih informacija ili dokumenta na zahtjev nadležne ustanove.

4. Ako dotične ustanove ne postignu dogovor, nadležna tijela mogu sa spornim pitanjem izaći pred Administrativnu komisiju najranije jedan mjesec nakon datuma na koji je ustanova koja je primila dokument podnijela svoj zahtjev. Administrativna komisija nastoji pomiriti stavove u roku od šest mjeseci od datuma na koji je pitanje pred nju izneseno. Pri tome Administrativna komisija u skladu s člankom 72. točkom (a) osnovne Uredbe može donijeti odluku o tumačenju odgovarajućih odredaba osnovne Uredbe i ove Uredbe. Dotična nadležna tijela i ustanove poduzimaju potrebne mjere za primjenu takve odluke Administrativne komisije, ne dovodeći u pitanje prava dotičnih tijela, ustanova i osoba da se koriste postupcima i sudovima predviđenima zakonodavstvom država članica, ovom Uredbom ili Ugovorom.”

8. Članak 14. mijenja se kako slijedi:

(a) Stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne Uredbe „osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji ondje redovno obavlja svoju djelatnost i koju je taj poslodavac poslao u drugu državu članicu” uključuje osobu koja je zaposlena s namjerom da bude poslana u drugu državu članicu, uz uvjet da se u razdoblju od najmanje tri mjeseca neposredno prije početka zaposlenja dotične osobe na nju već primjenjivalo zakonodavstvo države članice u kojoj njezin poslodavac ima poslovni nastan.”;

(aa) novo umeće se novi stavak 1.a:

„1.a Kada je osoba poslana u skladu s člankom 12. stavkom 1. osnovne Uredbe ili je obavljala djelatnost kao samozaposlena osoba u drugoj državi članici u skladu s člankom 12. stavkom 2. osnovne Uredbe u trajanju od ukupno 24 mjeseca, bilo neprekidno ili s prekidima ne duljim od dva mjeseca, novo razdoblje na temelju članka 12. stavka 1. ili članka 12. stavka 2. koje se odnosi na istu zaposlenu ili samozaposlenu osobu i istu državu članicu ne može započeti prije nego proteknu najmanje dva mjeseca od kraja prethodnog razdoblja.”;

(b) stavak 5.a zamjenjuje se sljedećim:

„5.a Za potrebe primjene glave II. osnovne Uredbe „registrirano sjedište ili mjesto poslovanja” odnosi se na registrirano sjedište ili mjesto poslovanja gdje se donose temeljne odluke poduzeća i gdje se provode funkcije njegove središnje uprave. Prilikom određivanja lokacije registriranog sjedišta ili mjesta poslovanja u obzir se uzima niz čimbenika, među ostalim:

- (i) mjesto boravišta glavnih direktora,
- (ii) mjesta gdje se održavaju glavne skupštine,
- (iii) mjesto gdje se čuvaju administrativni i računovodstveni dokumenti,
- (iv) mjesto gdje se uglavnom obavljaju financijske i osobito bankovne transakcije,
- (v) promet, radno vrijeme, broj pruženih usluga i/ili dohodak,
- (vi) uobičajena priroda obavljane djelatnosti.

Određivanje se obavlja u okviru opće procjene, uzimajući u obzir svaki od prethodno navedenih kriterija. Administrativna komisija utvrđuje detaljna pravila određivanja.”;

(c) nakon stavka 11. umeće se novi stavak 12.:

„12. Za potrebe primjene članka 13. osnovne Uredbe, u vezi s osobom koja boravi izvan područja Unije i obavlja svoje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u dvjema državama članicama ili više njih, odredbe osnovne Uredbe i provedbene Uredbe o utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva primjenjuju se *mutatis mutandis* podložno odredbi da se smatra da je njezino boravište u državi članici u kojoj osoba obavlja veći dio svojih djelatnosti u pogledu radnog vremena na državnom području Unije.”

9. (a) naslov članka 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Postupci za primjenu članka 11. stavka 3. točaka (b) i (d), članka 11. stavka 4., članka 11. stavka 5. i članka 12. osnovne Uredbe (o pružanju informacija dotičnim ustanovama)”

(b) članak 15. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene člankom 11. stavkom 3. točkom (d) i člankom 11. stavkom 5. osnovne Uredbe.”

10. Članak 16. stavci 1., 2., 3. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Osoba koja obavlja djelatnosti u dvjema državama članicama ili više njih o tome obavješćuje ustanovu koju je imenovalo nadležno tijelo države članice boravišta. Tu informaciju također može dostaviti poslodavac u ime te osobe.

2. Imenovana ustanova mjesta boravišta bez odlaganja utvrđuje koje se zakonodavstvo primjenjuje na dotičnu osobu, uzimajući u obzir članak 13. osnovne Uredbe i članak 14. provedbene Uredbe. Ako ta ustanova utvrdi da se primjenjuje zakonodavstvo države članice u kojoj se nalazi ta ustanova, ona o svojem utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva obavješćuje imenovane ustanove svake države članice u kojoj se djelatnost obavlja i/ili u kojoj se nalazi poslodavac.

3. Ako imenovana ustanova mjesta boravišta utvrdi da se primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, to je utvrđivanje privremeno, a ta ustanova o tom privremenom utvrđivanju primjenjivog zakonodavstva bez odlaganja obavješćuje imenovane ustanove svake države članice u kojoj se obavlja djelatnost i/ili u kojoj se nalazi poslodavac. To privremeno utvrđivanje postaje konačno dva mjeseca nakon što ustanove koje su imenovala nadležna tijela dotičnih država članica o tome budu obaviještene, osim ako najmanje jedna od tih ustanova do kraja tog dvomjesečnog razdoblja obavijesti imenovanu ustanovu mjesta boravišta o tome da još ne može prihvatiti privremeno utvrđivanje ili da ima drugačije stajalište u vezi s time.

5. Nadležna ustanova one države članice za čije je zakonodavstvo utvrđeno da se primjenjuje, bilo privremeno ili konačno, bez odlaganja o utvrđivanju obavješćuje dotičnu osobu i njezina poslodavca.”

11. Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 19.

Pružanje informacija dotičnim osobama i poslodavcima

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo postane primjenjivo na temelju glave II. osnovne Uredbe obavješćuje dotičnu osobu i, prema potrebi, njezina poslodavca/poslodavce o obvezama utvrđenima tim zakonodavstvom. Pruža im potrebnu pomoć radi ispunjenja formalnosti propisanih tim zakonodavstvom.

2. Na zahtjev dotične osobe ili poslodavca nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju glave II. osnovne Uredbe dostavlja potvrdu da se to zakonodavstvo primjenjuje i, prema potrebi, navodi do kojeg se datuma i pod kojim uvjetima to zakonodavstvo primjenjuje.

3. Kad se od ustanove zatraži izdavanje potvrde navedene u stavku 2., ona provodi odgovarajuću procjenu činjenica relevantnih za primjenu pravila iz glave II. osnovne Uredbe i potvrđuje da su podaci sadržani u potvrdi točni.

4. [...]

5. [...]”

11.a novo Nakon članka 19. umeće se sljedeće:

„Članak 19.a

Suradnja u slučaju sumnje u valjanost izdanih dokumenata u vezi s primjenjivim zakonodavstvom

1. Ako postoji dvojba u vezi s valjanošću dokumenta kojim se potvrđuje položaj osobe za potrebe primjenjivog zakonodavstva ili točnosti činjenica na kojima se dokument temelji, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna pojašnjenja od ustanove koja ga je izdala i, prema potrebi, povlačenje ili ispravak tog dokumenta. Ustanova koja podnosi zahtjev obrazlaže ga i dostavlja odgovarajuću popratnu dokumentaciju zbog koje je podnesen zahtjev.
2. Pri prihvaćanju takvog zahtjeva, ustanova koja je izdala dokument ponovno razmatra razloge za njegovo izdavanje te ga u slučaju uočavanja pogreške povlači ili ispravlja u roku od 30 radnih dana od primitka zahtjeva. Povlačenje ili ispravak imaju retroaktivan učinak. Međutim, u slučajevima kada postoji opasnost od nerazmjernog ishoda, te posebice od gubitka statusa osiguranika tijekom cijelog ili dijela odgovarajućeg razdoblja u svim dotičnim državama članicama, države članice razmatraju primjenu članka 16. osnovne Uredbe. Ako ustanova koja je izdala dokument na temelju dostupnih dokaza smatra da nema sumnje da je podnositelj dokumenta počinio prijevaru, bez odgode i s retroaktivnim učinkom povlači ili ispravlja dokument.

3. Ako ustanova koja je izdala dokument nakon razmatranja razloga za njegovo izdavanje ne utvrdi nikakvu pogrešku, ustanovi koja je podnijela zahtjev prosljeđuje sve dostupne dokaze u roku od 30 radnih dana od primitka zahtjeva. U hitnim slučajevima, ako su razlozi hitnosti jasno navedeni i obrazloženi u zahtjevu, to se mora učiniti u roku od deset radnih dana od primitka zahtjeva, neovisno o tome je li ustanova koja je izdala dokument dovršila svoja razmatranja u skladu s navedenim stavkom 2.

4. Ako ustanova koja je podnijela zahtjev nakon primitka dostupnih dokaza i dalje sumnja u valjanost dokumenta ili točnost činjenica na kojima se temelje u njemu sadržani podaci, odnosno da podaci na temelju kojih je dokument izdan nisu točni, može u tu svrhu podnijeti dokaze i dodatni zahtjev za pojašnjenja te, prema potrebi, zahtjev za povlačenje ili ispravak tog dokumenta, što ustanova koja je dokument izdala mora provesti u skladu s prethodno utvrđenim postupkom i rokovima.

5. Ako su i dalje prisutne sumnje ustanove koja je zaprimila dokument i ne postigne se dogovor između dotičnih ustanova, sukladno tome primjenjuje se članak 5. stavak 4.”

12. [...]

13. Naslov glave III. poglavlja 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Davanja za slučaj bolesti, dugotrajnu skrb, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo”.

14. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

**Sustav pravila koji se primjenjuje u slučaju postojanja više od jednog sustava
pravila u državi članici boravišta ili privremenog boravišta**

Ako je zakonodavstvom države članice boravišta ili privremenog boravišta predviđeno više od jednog sustava osiguranja za slučaj bolesti, dugotrajnu skrb, majčinstvo i očinstvo za više od jedne kategorije osiguranih osoba, odredbe koje se primjenjuju na temelju članka 17., članka 19. stavka 1. te članaka 20., 22., 24. i 26. osnovne Uredbe jesu odredbe zakonodavstva o općem sustavu za zaposlene osobe.”.

15. [...]

novi Članak 25. odjeljak A mijenja se kako slijedi:

(a) točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe primjene članka 19. osnovne Uredbe osigurana osoba dostavlja pružatelju zdravstvenih usluga ili dugotrajne skrbi u državi članici privremenog boravišta dokument koji izdaje nadležna ustanova, u kojemu se navodi da ima pravo na davanja u naravi. Ako osigurana osoba ne posjeduje takav dokument, ustanova mjesta privremenog boravišta, na zahtjev ili prema potrebi, obraća se nadležnoj ustanovi radi njegova pribavljanja.”;

(b) točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Davanja u naravi iz članka 19. stavka 1. osnovne Uredbe odnose se na davanja u naravi koja se pružaju u državi članici privremenog boravišta, u skladu s njezinim zakonodavstvom, te koja su nužna s medicinskoga gledišta ili zbog potrebe za dugotrajnom skrbi kako se osigurana osoba ne bi bila prisiljena vratiti u nadležnu državu članicu prije kraja planiranog boravka kako bi se podvrgnula potrebnom liječenju ili primila davanja za dugotrajnu skrb.”.

16. [...]

17. Članak 31. mijenja se kako slijedi:

(c) [...]

(d) [...]

(e) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Nadležna ustanova također obavještuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta o isplati novčanih davanja za dugotrajnu skrb ako su zakonodavstvom koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta predviđena davanja u naravi za dugotrajnu skrb koja su uvrštena na popis iz članka 33.a stavka 1. osnovne Uredbe.”.

17.a novo Članak 32. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako su osoba ili skupina osoba na zahtjev izuzeti iz obveznog osiguranja za slučaj bolesti ili dugotrajnu skrb pa ta osoba samim time nije obuhvaćena sustavom osiguranja za slučaj bolesti ili dugotrajnu skrb na koji se primjenjuje osnovna Uredba, ustanova druge države članice ne postaje isključivo na osnovi tog izuzeća odgovornom za pokrivanje troškova davanja u naravi ili novčanih davanja dodijeljenih tim osobama ili članovima njihove obitelji na temelju glave III. poglavlja 1. osnovne Uredbe.”

18. [...]

19. članak 43. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ustanova svake države članice izračunava, prema svojem primjenjivom zakonodavstvu, iznose koji odgovaraju razdobljima dobrovoljnog ili izbornog produljenog osiguranja koji, prema članku 53. stavku 3. točki (c) osnovne Uredbe, ne podliježu pravilima druge države članice koja se odnose na ukidanje, smanjenje ili suspenziju.”

19.a novo Nakon članka 54. umeće se sljedeće:

„Članak 54.a

Postupci za primjenu članka 61. stavka 2. osnovne Uredbe

-1. U okolnostima iz članka 61. stavka 2. osnovne Uredbe nezaposlena osoba prijavljuje se kao osoba koja traži posao službama za zapošljavanje države članice u kojoj je navršila posljednje razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja te zahtjev za davanje podnosi ustanovi te države članice. Ako je zahtjev podnesen ustanovi države članice iz članka 61. stavka 2. osnovne Uredbe, ta ustanova odmah prosljeđuje zahtjev ustanovi države članice u kojoj je ostvareno posljednje razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja u svrhu istraživanja. U svim se dotičnim ustanovama primjenjuje datum podnošenja početnog zahtjeva.

1. Nakon što ustanova države članice u kojoj je ostvareno posljednje razdoblje osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja provede istraživanje zahtjeva, ako se utvrdi da nezaposlena osoba ne ispunjava uvjete za zbrajanje razdoblja iz članka 61. stavka 1. osnovne Uredbe te je iz dostupnih podataka vidljivo da je nezaposlena osoba ispunila uvjet nužnog navršenog razdoblja kako bi imala pravo na primitak davanja u skladu s člankom 61. stavkom 2. osnovne Uredbe, odmah upućuje dokument ustanovi države članice iz članka 61. stavka 2. osnovne Uredbe. U suprotnom, ustanova države članice posljednjeg navršenog razdoblja osiguranja, zaposlenja ili samozaposlenja stupa u kontakt s ustanovom iz članka 61. stavka 2. osnovne Uredbe, prije upućivanja dokumenta, s ciljem utvrđivanja je li razdoblje navedeno u članku 61. stavku 2. osnovne Uredbe navršeno u toj državi članici.

2. U dokumentu iz stavka 1. navedeni su nužni podaci o okolnostima nezaposlene osobe. Administrativna komisija utvrđuje oblik i sadržaj tog dokumenta.”

19.b novo Članak 55. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi se na nju primjenjivali članak 64., članak 64.a stavak 2. ili članak 65. stavak 3. osnovne Uredbe, nezaposlena osoba koja ode u drugu državu članicu, prije svojeg odlaska obavješćuje nadležnu ustanovu i zahtijeva izdavanje dokumenta kojim se potvrđuje da zadržava pravo na davanja pod uvjetima određenima u članku 64. stavku 1. točki (b) osnovne Uredbe.”

20. članak 55. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla nadležnoj ustanovi odmah šalje dokument u kojemu je naznačen datum prijave nezaposlene osobe kod službi za zapošljavanje te njezina nova adresa.

Ako u razdoblju tijekom kojega nezaposlena osoba zadržava pravo na davanja nastupi bilo kakva okolnost koja bi mogla utjecati na pravo na davanja, ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla, nadležnoj ustanovi i dotičnoj osobi odmah šalje dokument u kojemu su navedeni relevantni podaci.

Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla svaki mjesec dostavlja relevantne podatke o praćenju stanja nezaposlene osobe, a posebno je li ta osoba još uvijek prijavljena kod službi za zapošljavanje i poštuje li organizirane postupke provjere.”.

21. Članak 55. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„Stavci od 2. do 6. primjenjuju se *mutatis mutandis* na situacije obuhvaćene člankom 64.a i člankom 65. stavkom 3. osnovne Uredbe.”

22. U članak 56. umeće se sljedeći stavak -1:

„Nadležna ustanova iz članka 65. stavka 1., posljednje rečenice članka 65. stavka 2. ili članka 65. stavka 2.a osnovne Uredbe obavješćuje u potpunosti nezaposlene osobe o njihovim obvezama te im izdaje dokumente u kojima su navedeni svi nužni podaci povezani s primitkom davanja za nezaposlenost u skladu sa zakonodavstvom u državi članici boravišta. Ustanova države članice boravišta, na zahtjev nadležne ustanove, odmah obavješćuje nadležnu ustanovu o svim okolnostima o kojima ima saznanja, a koje mogu utjecati na pravo na davanja, posebice ako su se u potpunosti nezaposlene osobe zaposlile ili su postale samozaposlene osobe u državi članici boravišta.”.

23. Članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) Stavak 1 zamjenjuje se sljedećim:

„Ako se, u skladu s člankom 65. stavkom 4. osnovne Uredbe, nezaposlena osoba odluči staviti na raspolaganje i drugim službama za zapošljavanje države članice koja ne pruža davanja, prijavom kao osoba koja traži posao, ona obavješćuje ustanovu i službe za zapošljavanje države članice koja pruža davanja.

Ako službe za zapošljavanje države članice koja ne pruža davanja tako zahtijevaju, službe za zapošljavanje države članice koja pruža davanja šalju odgovarajuće podatke o prijavi nezaposlene osobe i njezinoj potrazi za zaposlenjem. Službe za zapošljavanje države članice koja ne pruža davanja, na zahtjev nadležne ustanove, odmah obavješćuje i nadležnu ustanovu o svim okolnostima o kojima ima saznanja, a koje mogu utjecati na pravo na davanja, posebice ako su se u potpunosti nezaposlene osobe zaposlile ili su postale samozaposlene osobe u državi članici boravišta.”;

(b) stavak 3. briše se.

24. [...]

25. U članku 64. stavku 1. prva alineja zamjenjuje se sljedećim:

„ – indeks ($i = 1, 2, 3$ i 4) predstavlja četiri dobne skupine koje se uzimaju u obzir za izračun fiksnih iznosa:

$i = 1$: osobe mlađe od 65 godina

$i = 2$: osobe starosti od 65 do 74 godine

$i = 3$: osobe starosti od 75 do 84 godine

$i = 4$: osobe starosti 85 godina ili više.”.

26. Članak 65. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 65.

Obavješćivanje o prosječnim godišnjim troškovima

1. O prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za određenu godinu obavješćuje se Revizijski odbor najkasnije do kraja druge godine nakon godine o kojoj je riječ.

2. Prosječni godišnji troškovi o kojima je poslana obavijest u skladu sa stavkom 1. objavljuju se svake godine u Službenom listu Europske unije nakon odobrenja Administrativne komisije.

3. Ako država članica ne može dostaviti obavijest o prosječnim troškovima za određenu godinu u roku iz stavka 1., do istog roka mora zatražiti odobrenje Administrativne komisije i Revizijskog odbora da može upotrijebiti prosječne godišnje troškove za tu državu članicu kako je objavljeno u Službenom listu za godinu koja prethodi određenoj godini za koju nije dostavljena obavijest. Pri traženju tog odobrenja država članica mora navesti razloge zašto ne može dostaviti obavijest o prosječnim godišnjim troškovima za godinu o kojoj je riječ. Ako Administrativna komisija nakon razmatranja mišljenja Revizijskog odbora odobri zahtjev države članice, prethodno navedeni prosječni godišnji troškovi ponovno se objavljuju u Službenom listu Europske unije.

4. Odstupanje iz stavka 3. ne odobrava se za uzastopne godine.”

26.a novo Članak 67. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„U slučaju iz članka 6. stavka 5. drugog podstavka i članka 73. stavka 2. provedbene Uredbe, razdoblje utvrđeno u stavcima 1. i 2. ovog članka ne započinju prije utvrđivanja nadležne ustanove.”

27. Članak 70. briše se.

27.a novo Članak 72. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Osim ako je drukčije predviđeno člankom 73. ove Uredbe, ako je ustanova države članice određenoj osobi nepripadno isplatila davanja, ta ustanova može, pod uvjetima i u granicama utvrđenima zakonodavstvom koje primjenjuje, zatražiti od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu davanja dotičnoj osobi da od zaostalih ili tekućih iznosa koji se duguju dotičnoj osobi oduzme nepripadno isplaćeni iznos, bez obzira na granu socijalne sigurnosti u okviru koje se davanje isplaćuje. Ustanova te druge države članice oduzima dotični iznos prema uvjetima i ograničenjima koja se primjenjuju na tu vrstu postupka prijetoja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, na isti način kao da je sama izvršila preplatu, te oduzeti iznos doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadna davanja.”

28. Članak 73. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 73.

Namirenje nepripadnih davanja u novcu i naravi te doprinosi u slučaju retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva ili u drugim prilikama kada neka ustanova nije bila nadležna

1. U slučaju retroaktivne promjene primjenjivog zakonodavstva, uključujući okolnosti iz članka 6. stavaka 4. i 5. provedbene Uredbe, kao i drugih okolnosti u kojima neka ustanova, koja nije bila nadležna za nepripadno isplaćena ili pružena davanja ili nepripadno primljene doprinose, ta ustanova, najkasnije šest mjeseci nakon što je utvrđena promjena primjenjivog zakonodavstva ili nakon što je utvrđeno koja je ustanova odgovorna za dodjelu davanja ili primitak doprinosa, sastavlja obračun isplaćenih ili primljenih iznosa i šalje ga ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna za njihovu nadoknadu.
2. Davanja u naravi nadoknađuje ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna u skladu s člancima od 66. do 68. provedbene Uredbe.
3. Ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna za isplatu novčanih davanja oduzima iznos koji mora nadoknaditi ustanovi koja nije bila nadležna ili je bila samo privremeno nadležna od zaostalih iznosa odgovarajućih davanja koje duguje dotičnoj osobi te bez odlaganja doznačuje oduzeti iznos potonjoj ustanovi bez odlaganja.

Ako je iznos nepripadno isplaćenih davanja veći od zaostalih dospjelih iznosa koje isplaćuje ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna ili ako zaostalih iznosa nema, ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna taj iznos oduzima od tekućih isplata, u skladu s uvjetima i ograničenjima prema zakonodavstvu koje primjenjuje, te oduzeti iznos bez odlaganja doznačuje ustanovi koja je nepripadno isplaćivala novčana davanja, radi njihove nadoknade.

4. Ustanova koja je nepripadno primala uplate doprinosa od pravne i/ili fizičke osobe ne nadoknađuje iznose o kojima je riječ osobi koja ih je uplatila, sve dok ta ustanova, od ustanove za koju je utvrđeno da je nadležna, ne dobije potvrdu o iznosima koje joj duguje dotična osoba.

Na zahtjev ustanove za koju je utvrđeno da je nadležna, koji se podnosi najkasnije tri mjeseca nakon što ona primi obavijest o uplaćenom ili primljenom iznosu, ustanova koja je nepripadno primala uplate doprinosa doznauje te doprinose ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna za to razdoblje za potrebe namirenja potraživanja u pogledu doprinosa koje joj pravna i/ili fizička osoba duguje. Za doznaujene se doprinose retroaktivno smatra da su bili uplaćeni ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna.

Ako je iznos nepripadno primljenih uplata doprinosa veći od iznosa koji pravna ili fizička osoba duguje ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna, ustanova koja je nepripadno primala uplate doprinosa vraća preplaćeni iznos u odnosu na iznos potraživanja dotičnoj pravnoj i/ili fizičkoj osobi.

5. Postojanje rokova u okviru nacionalnog zakonodavstva nije opravdan razlog za odbijanje namirenja potraživanja među ustanovama iz ovog članka.

6. U slučaju postupaka iz članka 5. stavka 2. ili članka 6. stavka 3. ove Uredbe, ovaj se članak ne primjenjuje na potraživanja starija od 36 mjeseci na dan pokretanja tog postupka.

7. Dvije države članice ili više njih mogu se uzajamno dogovoriti o posebnim odredbama i postupcima koji se razlikuju od onih iz stavaka od 1. do 6. ovog članka, te u vezi s davanjima u naravi, primijeniti članak 35. stavak 3. osnovne Uredbe, pod uvjetom da se tim odredbama i postupcima dotične osobe ne stavlja u nepovoljan položaj.

8. Administrativna komisija utvrđuje detaljne modalitete primjene ovog članka.”

28.a novo Članak 75. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe ovog odjeljka:

- „potraživanje” znači sva potraživanja koja se odnose na doprinose ili na davanja nepripadno isplaćena ili pružena, uključujući kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove povezane s potraživanjem u skladu sa zakonodavstvom države članice koja ostvaruje potraživanje,
- „stranka tražiteljica” znači, u odnosu na svaku državu članicu, svaka ustanova koja podnosi zahtjev za podatke, obavijest ili povrat u odnosu na prethodno definirano potraživanje,
- „zamoljena stranka” znači, u odnosu na svaku državu članicu, svaka ustanova kojoj se može podnijeti zahtjev za podatke, obavijest ili povrat,
- „datum dospijeca potraživanja” znači datum do kojega je trebalo podmiriti dugovanje u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice stranke tražiteljice,”

28.b novo Članak 75. stavak 3. briše se.

29. Nakon članka 75. stavka 3. dodaje se sljedeći stavak 4.:

„4. Ako se povrat doprinosa za socijalno osiguranje odnosi na osobu koja privremeno ili stalno boravi u drugoj državi članici, država članica iz koje treba dobiti povrat može, u skladu s člankom 2. stavkom 2. ove Uredbe, obavijestiti državu članicu boravišta ili privremenog boravišta o predstojećem povratu, bez prethodnog primitka zahtjeva za izvršenje.”

30. [...]

31. Članak 77. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 77.

Obavijest

1. Zamoljena stranka, na zahtjev stranke tražiteljice te u skladu s pravilima koja su na snazi u pogledu priopćavanja sličnih akata ili odluka u njezinoj vlastitoj državi članici, priopćuje naslovniku sve akte i odluke, uključujući i one sudske naravi, koji dolaze iz države članice stranke tražiteljice te koji se odnose na potraživanje i/ili njegovu naplatu.

2. Zahtjev za priopćavanje mora biti popraćen standardnim obrascem koji sadržava najmanje sljedeće podatke:

(a) ime, adresu i ostale podatke relevantne za identifikaciju primatelja;

(b) svrhu priopćavanja i razdoblje tijekom kojeg treba izvršiti priopćavanje;

(c) opis priloženog dokumenta te prirodu i iznos dotičnog potraživanja;

(d) ime, adresu i ostale podatke za kontakt koji se odnose na:

i. odgovorni ured s obzirom na priloženi dokument te, ako se razlikuje;

ii. ured u kojem se mogu dobiti dodatne informacije o priopćenom dokumentu ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja.

3. Zamoljena stranka bez odlaganja obavješćuje stranku tražiteljicu o radnjama poduzetima na temelju njezina zahtjeva za priopćavanje te izričito o datumu prosljeđivanja odluke ili instrumenta naslovniku.

4. Stranka tražiteljica podnosi zahtjev za priopćavanje u skladu s ovim člankom samo kad nije u mogućnosti priopćiti u skladu s pravilima kojima se uređuje priopćavanje dotičnih dokumenata u njezinoj državi članici, ili kad bi takvo priopćavanje uzrokovalo nerazmjerne poteškoće.

5. Zamoljena stranka osigurava da se priopćavanje u državi članici zamoljene stranke izvrši u skladu s nacionalnim zakonima, propisima i administrativnom praksom na snazi u državi članici zamoljene stranke.

6. Stavkom 5. ne dovodi se u pitanje nijedan drugi oblik priopćavanja koje izvršava tijelo države članice stranke tražiteljice u skladu s pravilima na snazi u toj državi članici. Tijelo u državi članici stranke tražiteljice može priopćiti sve dokumente izravno preporučenom poštom i elektroničkim putem osobi na državnom području druge države članice.”

32. Članak 78. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Na zahtjev stranke tražiteljice zamoljena stranka izvršava naplatu potraživanja koja su predmet instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice. Svi zahtjevi za naplatu potraživanja moraju biti popraćeni jedinstvenim instrumentom kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Stranka tražiteljica može podnijeti zahtjev za naplatu samo:

(a) ako potraživanje i instrument kojim se dopušta njegova provedba nisu osporeni u njezinoj vlastitoj državi članici, osim u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 81. stavak 2. drugi podstavak ove Uredbe;

(b) [...]

(c) ako prema njezinome vlastitom zakonodavstvu nije nastupila zastara.”

(c) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Prije nego što stranka tražiteljica podnese zahtjev za naplatu, primjenjuju se odgovarajući postupci naplate dostupni u državi članici stranke tražiteljice, osim u sljedećim situacijama:

(a) ako je očito da ne postoje sredstva koja se mogu naplatiti u državi članici stranke tražiteljice ili da takvi postupci neće rezultirati isplatom u cijelosti potraživanja, a stranka tražiteljica ima konkretne informacije iz kojih je vidljivo da dotična osoba ima sredstva u državi članici zamoljene stranke;

(b) ako bi primjena takvih postupaka u državi članici stranke tražiteljice uzrokovala nerazmjerne poteškoće.

Kada zamoljena stranka primi zahtjev za naplatu stranke tražiteljice, na zahtjev zamoljene stranke, stranka tražiteljica dostavlja sve dodatne podatke koji bi zamoljenoj stranci mogli biti nužni za naplatu potraživanja. Stranka tražiteljica nije obvezna dostaviti podatke iz članka 76. stavka 3. ove Uredbe.”

(ca) novo stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Zahtjev za naplatu sadrži i izjavu stranke tražiteljice kojom ona potvrđuje da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 3.”

(d) umeće se sljedeći stavak 6.:

„6. Zahtjev za naplatu potraživanja može se popratiti drugim dokumentima povezanim sa zahtjevom koji je izdan u državi članici stranke tražiteljice.”

33. Članak 79. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 79.*

Instrument kojim se dopušta provedba naplate

1. Jedinstveni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke odražava suštinski sadržaj početnog instrumenta kojim se dopušta provedba i tvori jedini temelj za naplatu i mjere osiguranja poduzete u državi članici zamoljene stranke. On ne podliježe priznavanju, dopuni ili zamjeni u toj državi članici.

2. Jedinstveni instrument kojim se dopušta provedba uključuje:

(a) ime, adresu i sve ostale relevantne podatke koji se odnose na identifikaciju dotične fizičke ili pravne osobe i/ili treće strane koja drži njezina sredstva;

(b) ime, adresu i sve ostale relevantne podatke koji se odnose na ured odgovoran za procjenu potraživanja te, ako se razlikuje, ured u kojem se mogu dobiti dodatne informacije o potraživanju ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja;

(c) podatke relevantne za identifikaciju instrumenta kojim se dopušta provedba, izdanog u državi članici stranke tražiteljice;

(d) opis potraživanja, uključujući narav i razdoblje obuhvaćeno potraživanjem, datum dospijeca potraživanja i sve ostale datume od važnosti za postupak provedbe i iznos potraživanja, uključujući dospjelu glavnicu, sve kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove iskazane u valutama država članica stranke tražiteljice i zamoljene stranke;

(e) datum kad je stranka tražiteljica i/ili zamoljena stranka naslovniku priopćila instrument;

(f) datum od kojeg i razdoblje u kojem je moguća provedba prema zakonima koji su na snazi u državi članici stranke tražiteljice;

(g) svi ostali relevantni podaci.”.

34. Članak 80. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 80.

Načini i rokovi plaćanja

1. Potraživanja se naplaćuju u valuti države članice zamoljene stranke. U skladu s člankom 85. stavkom 1.a, zamoljena stranka doznačuje cjelokupan iznos potraživanja koje naplati stranci tražiteljici.

Doznačivanjem iznosa potraživanja stranci tražiteljici, zamoljena stranka također dostavlja podatke nužne za utvrđivanje dotične fizičke ili pravne osobe iz članka 79. stavka 2. ove Uredbe.

2. Ako to dopuštaju zakoni ili drugi propisi koji su na snazi u njezinoj državi članici, zamoljena stranka može dužniku omogućiti rok za plaćanje ili odobriti obročnu otplatu. Sve kamate koje zamoljena stranka obračuna po dodatnim rokovima za plaćanje također se doznačuju stranci tražiteljici. Zamoljena stranka zatim obavješćuje stranku tražiteljicu o svim odlukama te vrste.

Od datuma zaprimanja zahtjeva za naplatu, zamoljena stranka obračunava zatezne kamate (za zakašnjela plaćanja) prema zakonima i drugim propisima koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke.”

35. Članak 81. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 81.

**Osporavanje potraživanja ili akta kojim se dopušta ovrha radi njegove naplate te
osporavanje mjera ovrhe**

1. Ako u tijeku postupka naplate zainteresirana stranka ospori potraživanje, početni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice ili jedinstveni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke, ili valjanost priopćenja tijela u državi članici stranke tražiteljice, predmetna stranka pokreće postupak pred nadležnim tijelima države članice stranke tražiteljice, u skladu sa zakonima koji su na snazi u toj državi članici. Stranka tražiteljica bez odlaganja obavješćuje zamoljenu stranku o pokretanju postupka. Zainteresirana stranka može također o pokretanju postupka obavijestiti zamoljenu stranku.

2. Čim zamoljena stranka primi obavijest ili informacije iz stavka 1. bilo od stranke tražiteljice ili od zainteresirane stranke, zamoljena stranka suspendira postupak ovrhe do odluke tijela nadležnog u toj stvari, osim ako stranka tražiteljica ne uputi zahtjev za naplatu potraživanja skladu s drugim podstavkom ovog stavka. Ako zamoljena stranka to smatra nužnim, ne dovodeći pritom u pitanje članak 84. provedbene Uredbe, ona može poduzeti mjere opreza/predostrožnosti; radi osiguranja naplate potraživanja ako zakoni ili drugi propisi koji su na snazi u njezinoj vlastitoj državi članici to dopuštaju za slična potraživanja.

Neovisno o prvome podstavku, stranka tražiteljica može, u skladu sa zakonima, drugim propisima i upravnom praksom na snazi u njezinoj vlastitoj državi članici, od zamoljene stranke zahtijevati da naplati osporeno potraživanje, ako mjerodavni zakoni, drugi propisi i upravna praksa na snazi u državi članici zamoljene stranke to dopuštaju. Svaki takav zahtjev se obrazlaže. Ako ishod spora u konačnici bude povoljan za dužnika, stranka tražiteljica dužna je nadoknaditi sve naplaćene iznose, zajedno sa svim dospjelim naknadama, u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u državi članici zamoljene stranke.”

3. Ako se spor odnosi na mjere provedbe poduzete u državi članici zamoljene stranke, ili valjanost priopćenja tijela u državi članici zamoljene stranke, postupak se pokreće pred nadležnim tijelom te države članice u skladu s njezinim zakonima i drugim propisima.

4. [...]

5. [...]

(N.B. Stavci 4. i 5. rješavaju se u okviru novog članku 81.a)

35.a novo Nakon članka 81. umeće se sljedeće:

„Članak 81.a

Povlačenje zahtjeva i izmjene

1. Stranka tražiteljica odmah obavješćuje zamoljenu stranku o svim daljnjim izmjenama svojeg zahtjeva za naplatu ili povlačenju svojeg zahtjeva uz obrazloženje izmjene odnosno povlačenja.

2. Ako je razlog izmjene zahtjeva odluka nadležnog tijela iz članka 81. stavka 1., stranka tražiteljica dostavlja tu odluku zajedno s revidiranim jedinstvenim instrumentom kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke. Zamoljena stranka zatim nastavlja s daljnjim mjerama naplate na temelju revidiranog instrumenta.

Naplata ili mjere osiguranja koje su već poduzete na temelju izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke mogu se nastaviti na temelju revidiranog instrumenta, osim ako je izmjena zahtjeva uzrokovana nevaljanošću početnog instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice ili izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici zamoljene stranke.

Članci 79. i 81. primjenjuju se u vezi s revidiranim instrumentom.

3. Ako se zahtjev mijenja iz bilo kojeg drugog razloga te takva izmjena uključuje smanjenje iznosa potraživanja, zamoljena stranka nastavlja s povratom ili mjerama opreza koje je već poduzela, no takva se provedba ograničava na iznos nepodmirenog potraživanja.”

36. Članak 82. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 82.

Ograničenja koja se odnose na pružanje pomoći

1. Ne dovodeći u pitanje nadležnost za dodjelu pomoći, zamoljena stranka nije obvezna:

(a) pružiti pomoć predviđenu člancima od 78. do 81. ove Uredbe ako bi, zbog okolnosti u kojima se nalazi dužnik, naplata potraživanja prouzročila ozbiljne ekonomske ili socijalne teškoće u državi članici zamoljene stranke, ako zakoni, drugi propisi ili upravna praksa na snazi u državi članici zamoljene stranke dopuštaju takvo postupanje za slična domaća potraživanja;

(b) pružiti pomoć predviđenu člancima od 76. do 81. ove Uredbe ako se izvorni zahtjev na temelju članka od 76. do 78. ove Uredbe odnosi na potraživanja koja su starija od pet godina, računajući od datuma dospijeca potraživanja u državi članici stranke tražiteljice do datuma početnog zahtjeva za pomoć. Međutim, ako se potraživanje ili početni instrument kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice ospori, rok od pet godina počinje teći od trenutka kad se utvrdi da se potraživanje ili instrument kojim se dopušta naplata više ne mogu osporavati.

Nadalje, u slučajevima kada su tijela države članice stranke tražiteljice odobrila odgodu plaćanja ili obročnu otplatu, rok od pet godina počinje teći od isteka cjelokupnog razdoblje plaćanja.

Međutim, u tim slučajevima zamoljena stranka nije obvezna pružiti pomoć u pogledu potraživanja koja su starija od 10 godina, računajući od datuma dospjeća potraživanja u državi članici stranke tražiteljice.

2. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.”

37. Članak 84. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 84.

Mjere osiguranja

1. Na obrazloženi zahtjev stranke tražiteljice, zamoljena stranka poduzima mjere opreza, u skladu sa svojim nacionalnim pravom i administrativnom praksom, kako bi osigurala naplatu u slučaju osporavanja potraživanja ili instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice u trenutku podnošenja zahtjeva ili u slučaju da potraživanje još nije predmet instrumenta kojim se dopušta provedba u državi članici stranke tražiteljice, u mjeri u kojoj bi mjere opreza također bile moguće u sličnoj situaciji, na temelju nacionalnog prava i administrativne prakse države članice stranke tražiteljice.

Dokument sastavljen kako bi se njime dopustile mjere osiguranja u državi članici stranke tražiteljice i u vezi s potraživanjem za koje se traži uzajamna pomoć, ako postoji, prilaže se zahtjevu za mjere osiguranja u državi članici zamoljene stranke. Taj dokument ne podliježe priznavanju, dopuni ili zamjeni u državi članici zamoljene stranke.

2. Zahtjev za mjere osiguranja može se popratiti drugim dokumentima povezanim s potraživanjem koji su izdani u državi članici stranke tražiteljice.

3. Za potrebe provedbe prvog stavka, odredbe i postupci utvrđeni u člancima 78., 79., 81. i 82. ove Uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.”.

38. U članku 85. stavku 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Zamoljena stranka naplatit će od dotične fizičke ili pravne osobe i zadržati sve nastale troškove koji su povezani s naplatom, u skladu sa zakonima i drugim propisima države članice zamoljene stranke koji se primjenjuju na slična potraživanja.

1.a Ako se troškovi povezani s naplatom ne mogu naplatiti od dužnika dodatno, uz iznos potraživanja, ti se troškovi odbijaju od bilo kojeg iznosa koji je stvarno naplaćen ili, ako to nije moguće, nadoknađuje ih stranka tražiteljica. Stranka tražiteljica i zamoljena stranka mogu se dogovoriti o aranžmanu nadoknade koji je prilagođen dotičnom slučaju ili se mogu suglasno dogovoriti o odricanju od nadoknade tih troškova.”

39. Nakon članka 85. umeće se članak 85.a kako slijedi:

„*Članak 85.a*

Prisutnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u istražnim radnjama

1. Dogovorom između stranke tražiteljice i zamoljene stranke te u skladu s aranžmanima koje je utvrdila stranka tražiteljica, službenici koje ovlasti stranka tražiteljica mogu, radi promicanja uzajamne pomoći predviđene ovim odjeljkom:

(a) biti prisutni u službenim prostorijama gdje upravna tijela države članice zamoljene stranke obavljaju svoje dužnosti;

(b) biti prisutni tijekom istražnih radnji koje se provode na državnom području države članice zamoljene stranke;

(c) pomagati nadležnim službenicima države članice zamoljene stranke tijekom sudskih postupaka u toj državi članici.

2. U mjeri u kojoj je to dopušteno zakonodavstvom na snazi u državi članici zamoljene stranke, dogovorom iz stavka 1. točke (b) može se predvidjeti da službenici države članice stranke tražiteljice mogu ispitivati pojedince i pregledavati dokumentaciju.

3. Službenici koje je ovlastila stranka tražiteljica, a koji iskorištavaju mogućnosti koje se pružaju stavcima 1. i 2., u svakom trenutku mogu predočiti pisano ovlaštenje u kojem se navodi njihov identitet i službeni položaj.”

35.a novo Članak 86. briše se.

39.b novo Sljedeći članak 86.a umeće se u glavu IV., poglavlje III., odjeljak 2.:

„Članak 86.a

Ovlast za donošenje provedbenih akata

1. Komisija putem provedbenih akata detaljnije utvrđuje postupak naplate. Tim se provedbenim aktima utvrđuje sljedeće:

(a) praktični aranžmani nužni za primjenu ovog odjeljka u pogledu dostave podataka i dokumenata ili odluka elektroničkim putem dotičnoj osobi, u skladu s člankom 4.;

(b) format jedinstvenog instrumenta iz članka 79.;

(c) podaci koje zamoljena stranka treba dostaviti stranci tražiteljici o statusu ili ishodu zahtjeva te primjenjivi rokovi u tom pogledu;

(d) mjere koje trebaju poduzeti dotične ustanove u slučaju izmjene ili povlačenja potraživanja koje je predmet zahtjeva za podmirenje;

(e) dodatna detaljna pravila nužna za provedbu članka 75. stavka 2., članaka 76., 77., 78., 79., 80., 81., 82. stavka 1., 83. drugog podstavka te članaka 84., 85. i 85.a; i

(f) utvrđivanje najnižeg iznosa za koji se može podnijeti zahtjev za naplatu

2. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 76.b. Uredbe (EZ) br. 883/2004.”

40. Članak 87. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. upućivanje na „članak 34.” briše se i zamjenjuje izrazom „u članku 1. točki (vb)”;

(b) na kraju stavka 6. dodaje se sljedeća rečenica:

„Međutim, ako ustanova od koje je zatraženo da obavi provjeru za vlastiti račun upotrijebi rezultate te provjere i za dodjelu davanja dotičnoj osobi na temelju zakonodavstva koje primjenjuje, ne smije potraživati troškove iz prethodne rečenice.”

41. Članak 89. stavak 3. briše se.

42. Članak 92. briše se.

43. U članku 93. izraz „primjenjuje se članak 87.” zamjenjuje se izrazom „primjenjuju se članci od 87. do 87.b”.

44. Članak 94.a umeće se kako slijedi:

„Članak 94.a

Posebne prijelazne odredbe

Do stupanja na snagu Uredbe (EU) XXX, članci 56. i 70. verzija provedbene Uredbe koja je bila na snazi prije [datuma stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx] i dalje se primjenjuje na davanja za nezaposlenost za koja su zahtjevi upućeni prije [SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx].

Članci 56. i 70. ove Uredbe koji su bili na snazi prije stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx i dalje se primjenjuju na Luksemburg do [SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara trima godinama nakon datuma primjene navedene u članku 3. stavku drugom Uredbe (EU) xxxx].

Međutim, Luksemburg može priopćiti Komisiji da je navedeno razdoblje nužno produljiti za još dvije godine. Takvo priopćenje o produljenju dostavlja se pravodobno, prije isteka trogodišnjeg razdoblja iz prethodnog stavka. To se priopćenje objavljuje u Službenom listu.

Članak 73. ove Uredbe koje je bilo na snazi prije stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx i dalje se primjenjuje na namirenje potraživanja koje je započelo prije [SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx].

Odjeljak 3. glave IV. poglavlja III. ove Uredbe koji je bio na snazi prije stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx i dalje se primjenjuje na zahtjeve i osporavanja upućene prije [SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu Uredbe (EU) xxxx].”.

45. Članak 96. mijenja se kako slijedi:

(a) druga rečenica stavka 1. zamjenjuje se kako slijedi:

„Međutim, uz iznimku članka 107., Uredba (EEZ) br. 574/72 ostaje na snazi i ima pravni učinak u smislu.“;

(b) nakon stavka 1. dodaje se novi stavak 1.a:

„1.a Za potrebe zakonodavstva iz stavka 1. pravila o preračunavanju valuta uređena su člankom 90. ove Uredbe.“

Članak 3.

Stupanje na snagu i datum primjene

Ova Uredba stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon datuma njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od datuma stupanja na snagu ove Uredbe, osim izmjena u vezi s člancima 1., 3., 11. stavkom 2., 12., 13. stavkom 4.a, 19., 20., 30., 32., 33.a, 34., 60.a do 65., 68., 68.b i Priloga XII. te Priloga XIII. Uredbe 883/2004, i s člankom 5. stavcima od 1.a do 4., člankom 14. stavcima od 1. do 5.a, člankom 14. stavkom 12., člancima 16., 19.a, od 23. do 25., 28., 31., 32., 54.a-56., 67., 70., 73., od 77. do 85. Uredbe 987/2009, koji se primjenjuju od [*SL, molimo da unesete točan datum koji odgovara 24 mjeseca nakon stupanja na snagu*]

Promjena povezana s člankom 64. Uredbe 987/2009 primjenjuje se od 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon kalendarske godine u kojoj je ova Uredba stupila na snagu.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu

Za Europski parlament

Za Vijeće

Predsjednik

Predsjednik

PRILOG UREDBI (EU) XXXX

Prilozi Uredbi (EZ) br. 883/2004 mijenjaju se kako slijedi:

1. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(a) dio I. mijenja se kako slijedi:

-i. odjeljak „ESTONIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„ESTONIJA

Doplatak za uzdržavanja iz okvira Zakona o obiteljskim davanjima od 1. siječnja 2017.”;

i. odjeljak „SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„SLOVAČKA

Zamjenska davanja za uzdržavanje koja se pružaju na temelju Zakona br. 201/2008 Coll. o zamjenskom uzdržavanju prema izmjeni.”;

ii. odjeljak „ŠVEDSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„ŠVEDSKA

Potpورا za uzdržavanje (poglavlja od 17. do 19. Zakonika o socijalnom osiguranju)”;

(b) dio II. mijenja se kako slijedi:

i. odjeljak „MAĐARSKA” briše se;

-ii. odjeljak „POLJSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„POLJSKA

Jednokratna pomoć za rođenje djeteta (Zakon o obiteljskim davanjima).

Jednokratno davanje za rođenje djeteta kojemu je dijagnosticirana ozbiljna, neizlječiva invalidnost ili neizlječiva bolest opasna po život, koja se javila u razdoblju prenatalnog razvoja djeteta ili tijekom poroda”;

ii. odjeljak „RUMUNJSKA” briše se;

-iii. odjeljak „SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„SLOVAČKA

Doplatak za rođenje djeteta”;

iii. nakon odjeljka „FINSKA” dodaje se novi odjeljak sa sljedećim sadržajem:

„ŠVEDSKA

Doplatak za posvojenje (poglavlje 21. Zakonika o socijalnom osiguranju (2001:110))”.

2. Prilog II. mijenja se kako slijedi:

- i. odjeljak „NJEMAČKA – AUSTRIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„NJEMAČKA – AUSTRIJA

Članak 14. stavak 2. točke (g), (h), (i) i (j) Konvencije o socijalnom osiguranju od 4. listopada 1995. (utvrđivanje nadležnosti među državama u pogledu prijašnjih slučajeva osiguranja i stečenih razdoblja osiguranja); primjena navedene odredbe i dalje je ograničena na osobe obuhvaćene istom.”;

- ii. odjeljak „ŠPANJOLSKA-PORTUGAL” briše se.

3. U Prilogu III. odjeljci „ESTONIJA”, „ŠPANJOLSKA”, „HRVATSKA”, „ITALIJA”, „LITVA”, „MAĐARSKA”, „NIZOZEMSKA”, „FINSKA” i „ŠVEDSKA” brišu se.

4. Prilog IV. mijenja se kako slijedi:

- (a) nakon odjeljka „NJEMAČKA” umeće se odjeljak „ESTONIJA”;
- (b) nakon odjeljka „CIPAR” umeće se odjeljak „LITVA”;
- (c) nakon odjeljka „MAĐARSKA” umeće se odjeljak „MALTA”;
- (d) nakon odjeljka „POLJSKA” umeće se odjeljak „PORTUGAL”;
- (e) nakon odjeljka „PORTUGAL” umeće se odjeljak „RUMUNJSKA”;
- (f) nakon odjeljka „SLOVENIJA” umeće se odjeljak „SLOVAČKA”;
- (g) nakon odjeljka „SLOVAČKA” umeće se odjeljak „FINSKA”;
- (h) nakon odjeljka „ŠVEDSKA” umeće se odjeljak „UJEDINJENA KRALJEVINA”.

5. Prilog X. mijenja se kako slijedi:

(a) odjeljak „ČEŠKA” briše se;

(b) u odjeljku „NJEMAČKA” podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„ (b) Davanja za pokrivanje osnovnih troškova života u okviru temeljne skrbi za tražitelje zaposlenja u skladu s knjigom II. Socijalnog zakonika).”;

(c) u odjeljku „ESTONIJA”:

i. podtočka (a) briše se;

ii. [...];

(d) u odjeljku „MAĐARSKA” u podtočki (b) znak „;” zamjenjuje se znakom „.”, a podtočka (c) se briše;

(e) nakon odjeljka „PORTUGAL” umeće se sljedeći odjeljak „RUMUNJSKA”:

„RUMUNJSKA

Socijalni doplatak za umirovljenike (Izvanredna uredba vlade br. 6/2009 o utvrđivanju minimalne zajamčene socijalne mirovine, potvrđena Zakonom br. 196/2009).”;

(f) odjeljak „SLOVENIJA” briše se;

(fa) u odjeljku „FINSKA” u podtočki (b) znak „;” zamjenjuje se znakom „.”, a podtočka (c) briše se;

(g) odjeljak „ŠVEDSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„ŠVEDSKA

(a) Dodatak za stanovanje za korisnike mirovina (poglavlja od 99. do 103. Zakonika o socijalnom osiguranju);

(b) Potpora za uzdržavanje starijih osoba (poglavlje 74. Zakonika o socijalnom osiguranju).”;

(h) u odjeljku „UJEDINJENA KRALJEVINA” znak „.” na kraju podtočke (e) zamjenjuje se znakom „;” i dodaje se sljedeća podtočka:

„(f) Komponenta mobilnosti u doplatku za osobnu neovisnost (dio 4. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2012., i dio 5. Uredbe o reformi socijalne skrbi (Sjeverna Irska) iz 2015. (S.I. 2015/2006 (N.I. 1)).”

6. Prilog XI. mijenja se kako slijedi:

(a) u odjeljku „ČEŠKA” trenutna se točka označuje kao točka 1., a nakon nje se dodaje nova točka sa sljedećim sadržajem:

„2. Neovisno o člancima 5. i 6. ove Uredbe, u svrhu odobrenja dopunskog davanja s obzirom na razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva nekadašnje Savezne Republike Čehoslovačke mogu se uzeti u obzir samo razdoblja osiguranja navršena na temelju češkog zakonodavstva kako bi se ispunio uvjet od barem jedne godine češkog mirovinskog osiguranja u utvrđenom razdoblju nakon datuma raspada federacije (članak 106.a stavak 1. točka b) Zakona br. 155/1995 zb. o mirovinskom osiguranju).”;

(b) u odjeljku „NJEMAČKA” točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. U svrhu priznanja prava na novčana davanja na temelju članka 47. stavka 1. sveska V. Socijalnog zakonika, članka 47. stavka 1. sveska VII. Socijalnog zakonika i članka 24.i sveska V. Socijalnog zakonika osiguranim osobama koje žive u drugoj državi članici, njemački sustavi osiguranja izračunavaju neto plaću, koja se upotrebljava za određivanje iznosa davanja, na način kao da osigurana osoba živi u Njemačkoj, osim ako osigurana osoba ne zatraži da se taj iznos odredi na temelju neto plaće koju stvarno prima. U svrhu priznanja prava na doplatka za roditeljski dopust na temelju Saveznog zakona o roditeljskim naknadama i roditeljskom dopustu (BEEG) osobama koje žive u drugoj državi članici, nadležna ustanova za doplatka za roditeljski dopust u Njemačkoj izračunava prosječan mjesečni prihod na temelju članaka od 2.c do 2.f Zakona, koji se upotrebljava za određivanje iznosa doplatka kao da osoba živi u Njemačkoj. Na taj način, ako se primjenjuje porezni razred IV. na temelju druge rečenice članka 2.e stavka 3. BEEG-a jer korisnik nije razvrstan ni u jedan njemački porezni razred tijekom razdoblja određivanja iznosa, korisnik može zatražiti da se iznos doplatka za roditeljski dopust odredi na temelju stvarnog neto prihoda oporezovanog u državi članici boravišta.”;

(c) u odjeljku „ESTONIJA” trenutna se točka označuje kao točka 1. i umeće se nova točka 2.:

„2. U svrhu izračuna razmjernog doplatka za sposobnost za rad u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe razdoblja boravka navršena u Estoniji uzet će se u obzir počevši od 16. godine do nastanka okolnosti.”;

(ca) odjeljak „MALTA” zamjenjuje se sljedećim:

„MALTA

Posebne odredbe za javne službenike:

(a) Isključivo za potrebe primjene članka 49. i 60. ove Uredbe, osobe zaposlene prema Zakonu o oružanim snagama Malte (Poglavlje 220. u Laws of Malta), Zakonu o policiji (Poglavlje 164. u Laws of Malta), Zakonu o zatvorima (Poglavlje 260. u Laws of Malta) i Zakonu o civilnoj zaštiti (Poglavlje 411. u Laws of Malta) smatraju se javnim službenicima.

(b) Mirovine koje pripadaju prema prethodno spomenutim zakonima i prema pravilnicima o mirovinama (Poglavlje 93. u Laws of Malta) smatraju se, isključivo za potrebe primjene članka 1. točke (e) Uredbe, ‘posebnim sustavima za javne službenike’.”;

(d) Odjeljak „NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

i. stavak 1.c zamjenjuje se sljedećim:

„(c) Odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) i Zakona o dugotrajnoj skrbi (Wet langdurige zorg) koje se odnose na odgovornost za plaćanje doprinosa primjenjuju se na osobe iz podtočke (a) i članove njihovih obitelji. U odnosu na članove obitelji, doprinosi se naplaćuju od osobe od koje se izvodi pravo na zdravstvenu zaštitu, s iznimkom članova obitelji vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici od kojih se doprinosi neposredno naplaćuju.

ii. stavak 1.d zamjenjuje se sljedećim:

„(d) Odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) o zakašnjelom osiguranju primjenjuju se *mutatis mutandis* u slučaju zakašnjele prijave Središnjoj administrativnoj ustanovi (CAK-u) u pogledu osoba iz točke 1. podtočke (a) ii.”;

iii. stavak 1.e zamjenjuje se sljedećim:

„(e) Osobe koje imaju pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice koja nije Nizozemska te koje imaju boravište ili privremeno boravište u Nizozemskoj imaju pravo na davanja u naravi u skladu s policom koju osiguranim osobama u Nizozemskoj nudi ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta, uzimajući u obzir članak 11. stavke 1., 2. i 3., članak 19. stavak 1. te članak 20. stavak 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet), kao i na davanja u naravi predviđena Zakonom o dugotrajnoj skrbi (Wet langdurige zorg).”;

iv. stavak 1.f zamjenjuje se sljedećim:

„(f) U smislu članaka od 23. do 30. ove Uredbe, sljedeća se davanja (uz mirovine o kojima je riječ u glavi III. poglavljima 4. i 5. ove Uredbe) smatraju mirovinama koje pripadaju prema nizozemskom zakonodavstvu:

- mirovine dodijeljene na temelju Zakona o privatizaciji ABP-a (Wet privatisering ABP);
- mirovine dodijeljene na temelju Zakona o dodjeli vojnih mirovina (Kaderwet militaire pensioenen),
- davanja za nesposobnost za rad priznata na temelju Zakona o davanjima za nesposobnost vojnog osoblja za rad (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Zakon o nesposobnosti vojnog osoblja za rad),
- mirovine dodijeljene na temelju Zakona o privatizaciji mirovinskog fonda željeznica (Wet privatisering Spoorwegpensioenfonds),

- mirovine dodijeljene na temelju Uredbe o uvjetima zaposlenja u Nizozemskim željeznicama (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen),
- davanja dodijeljena osobama prije navršene zakonske dobi za umirovljenje, prema mirovinskom planu čiji je cilj pružiti davanja za zaposlene osobe i osobe starije dobi koje su bile zaposlene, ili davanje u slučaju prijevremenog napuštanja tržišta rada u skladu s propisom u okviru službenog ili kolektivnog ugovora o radu u slučaju prijevremenog napuštanja tržišta rada ili propisom u pogledu prijevremenog napuštanja tržišta rada osoba u dobi od 55 ili više godina,
- davanja dodijeljena vojnom osoblju i javnim službenicima iz sustava za slučaj proglašenja viška radnika, pune starosne mirovine te prijevremenog umirovljenja,
- davanja dodijeljena nadživjelim rođacima, koji primaju davanja za nadživjele članove obitelji u skladu s jednim prethodno navedenim propisom ili više njih,
- ostale invalidske, starosne i obiteljske mirovine u skladu sa sporazumom o mirovini ili mirovinskim propisom prema tumačenju u skladu sa Zakonom o mirovinama Pensionsact (Pensioenwet).”;

v. sljedeći stavak umeće se nakon stavka 1.f:

(„fa) Sve osobe iz članka 69. stavka 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) koje na zadnji dan prethodnog mjeseca u kojemu su navršile 65 godina primaju mirovinu ili naknadu koja se na temelju podtočke (f) ovog odjeljka smatra mirovinom plativom po nizozemskom zakonodavstvu, smatraju se podnositeljima zahtjeva za mirovinu iz članka 22. ove Uredbe do navršene dobi umirovljenja iz članka 7.a Općeg akta o starosnim mirovinama (Algemene Ouderdomswet).”;

vi. stavak 1.h zamjenjuje se sljedećim:

„(h) Za potrebe članka 18. stavka 1. ove Uredbe, osobe iz stavka 1. točke (a) podtočke ii. ovog Priloga, koje imaju privremeno boravište u Nizozemskoj, imaju pravo na davanja u naravi u skladu s policom koju osiguranim osobama u Nizozemskoj nudi ustanova mjesta boravišta, uzimajući u obzir članak 11. stavke 1., 2. i 3., članak 19. stavak 1. te članak 20. stavak 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet), kao i na davanja u naravi predviđena Zakonom o dugotrajnoj skrbi (Wet langdurige zorg).”;

(e) nakon odjeljka „AUSTRIJA” umeće se sljedeći odjeljak „SLOVAČKA”:

„SLOVAČKA

Neovisno o člancima 5. i 6. ove Uredbe, u svrhu odobrenja dopunskog davanja s obzirom na razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva nekadašnje Savezne Republike Čehoslovačke mogu se uzeti u obzir samo razdoblja osiguranja navršena na temelju slovačkog zakonodavstva kako bi se ispunio uvjet od barem jedne godine slovačkog mirovinskog osiguranja u utvrđenom razdoblju nakon datuma raspada federacije (*članak 69.b stavak 1. točka b) Zakona br. 461/2003 zb. o socijalnom osiguranju*).”;

(f) u odjeljku „ŠVEDSKA”:

i. točke 1. i 2. brišu se;

ii. u točki 3. izraz „(Zakon 2000:798)” zamjenjuje se sljedećim:

„(poglavlje 6. Zakona o provedbi Zakonika o socijalnom osiguranju u vezi s poglavljima od 53. do 74.)”;

iii. u točki 4.:

- izraz „poglavljem 8. Zakona o nacionalnom osiguranju ((Lag (1962:381) om allmän försäkrings))” u naslovu zamjenjuje se izrazom „poglavljem 34. Zakonika o socijalnom osiguranju”;
- u podtočki (b) izraz „poglavljem 8. stavcima 2. i 8. prethodno spomenutog Zakona” zamjenjuje se izrazom „poglavljem 34. odjeljcima 3., 10. i 11. prethodno navedenog Zakona”, a izraz „Zakona o starosnim mirovinama koje se temelje na dohotku (1998:674)” zamjenjuje se izrazom „poglavlja 59. Zakonika o socijalnom osiguranju”;

iv. u točki 5. podtočki (a) upućivanje na „(Zakon 2000:461)” zamjenjuje se upućivanjem na „(poglavlje 82. Zakonika o socijalnom osiguranju)”;

(g) u odjeljku „UJEDINJENA KRALJEVINA”:

i. točke 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kad u skladu sa zakonodavstvom Ujedinjene Kraljevine osoba koja je navršila dob za umirovljenje prije 6. travnja 2016. može ostvariti pravo na starosnu mirovinu:

(a) ako se doprinosi bivšeg supružnika ili civilnog partnera uzimaju u obzir kao da je riječ o vlastitim doprinosima te osobe ili

(b) ako je supružnik, civilni partner, bivši supružnik ili bivši civilni partner te osobe ispunio relevantne uvjete koji se odnose na doprinose, tada se, pod uvjetom da, u pojedinačnom slučaju, supružnik ili civilni partner ili bivši supružnik ili bivši civilni partner obavlja ili je obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, a na njega se primjenjivalo zakonodavstvo dviju ili više država članica, za potrebe određivanja prava prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine primjenjuju odredbe glave III. poglavlja 5. ove Uredbe. U tom se slučaju pozivanje na „razdoblja osiguranja” u navedenom poglavlju 5. tumači kao pozivanje na razdoblja osiguranja koje je navršio:

i. supružnik, civilni partner, bivši supružnik ili bivši civilni partner ako zahtjev podnosi:

- vjenčana osoba ili civilni partner ili
- osoba čiji su brak ili civilno partnerstvo okončani drukčije nego smrću supružnika ili civilnog partnera ili

ii. bivši supružnik ili civilni partner ako zahtjev podnosi:

- udovica, udovac ili civilni partner koji neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nema pravo na doplatak za obudovjelog roditelja ili
- udovica čiji je suprug preminuo prije 9. travnja 2001. koja neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nije imala pravo na doplatak za obudovjelu majku, doplatak za obudovjelog roditelja ili udovičku mirovinu, ili koja ima pravo samo na starosnu udovičku mirovinu određenu u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe, s time da za te potrebe „starosna udovička mirovina” označuje udovičku mirovinu koja se priznaje u umanjenom iznosu, u skladu s člankom 39. stavkom 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992.

Ova se točka ne odnosi na osobe koje su navršile dob za umirovljenje na datum 6. travnja 2016. ili nakon toga.

2. Za potrebe primjene članka 6. ove Uredbe na odredbe kojima se uređuje pravo na doplatak za skrb, doplatak za njegovatelja te doplatak za skrb u slučaju invalidnosti i doplatak za osobnu neovisnost, razdoblje zaposlenja, samozaposlenja ili boravišta navršeno na području države članice koja nije Ujedinjena Kraljevina uzima se u obzir ako je to potrebno kako bi se ispunili uvjeti s obzirom na propisana razdoblja prisutnosti u Ujedinjenoj Kraljevini, prije datuma kad je prvi put uspostavljeno pravo na davanje o kojemu je riječ.”;

ii. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. U slučajevima u kojima se primjenjuje članak 46. ove Uredbe, ako kod dotične osobe nastupi nesposobnost za rad koja dovede do invalidnosti dok se na nju primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, Ujedinjena Kraljevina u smislu članka 30.A stavka 5. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., dijela 1. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2007. ili odgovarajućih odredaba Sjeverne Irske uzima u obzir sva razdoblja tijekom kojih je dotična osoba, u odnosu na tu nesposobnost za rad, primala:

- i. novčana davanja za slučaj bolesti ili plaću umjesto njih ili
- ii. davanja u smislu glave III. poglavlja 4. i 5. ove Uredbe dodijeljena u odnosu na invalidnost koja je uslijedila nakon te nesposobnosti za rad prema zakonodavstvu druge države članice

kao da je bila riječ o razdobljima, prema potrebi, davanja za kratkotrajnu nesposobnost isplaćivanih u skladu s člankom 30.A stavcima od 1. do 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., dodataka za zapošljavanje i potporu (faza procjene) isplaćivanih u skladu s dijelom 1. Zakona o reformi socijalne skrbi iz 2007. ili odgovarajućim odredbama Sjeverne Irske.

U primjeni te odredbe u obzir se uzimaju samo razdoblja tijekom kojih bi ta osoba bila nesposobna za rad u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine.”

7. Nakon Priloga XI. umeću se sljedeći prilozi:

„PRILOG XII.

DAVANJA ZA DUGOTRAJNU SKRB KOJA SE PRUŽAJU Odstupanjem od
ČLANKA 33.A STAVKA 2.

(članak 33.a stavak 2.)

AUSTRIJA

Novčanim davanjima za dugotrajnu skrb (Savezni zakon o dugotrajnoj skrbi, BGBl. I. br. 110/1993, kako je izmijenjen) dodijeljenima zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti koordinira se na temelju poglavlja 2. glave III. – Davanja u odnosu na ozljede na radu i profesionalne bolesti.

FRANCUSKA

(a) Doplatkom za stalnu njegu (Zakonik o socijalnoj sigurnosti, članak L.355-1) koordinira se na temelju poglavlja 4. glave III. – Invalidska davanja ili na temelju poglavlja 5. glave III. – Davanja za starost, ovisno o tome u okviru kojeg davanja se isplaćuje doplatak za njegu.

(b) Dopunskim davanjima za stalnu njegu (Zakonik o socijalnoj sigurnosti, članak L.434-2) koordinira se na temelju poglavlja 2. glave III. – Davanja u odnosu na ozljede na radu i profesionalne bolesti.

NJEMAČKA

Davanjima za dugotrajnu skrb u odnosu na ozljede na radu i profesionalne bolesti (njemački Socijalni zakonik, knjiga VII., stavak 44.) koordinira se na temelju poglavlja 2. glave III. – Davanja u odnosu na ozljede na radu i profesionalne bolesti.

POLJSKA

Doplatkom za njegu (Zakon od 17. prosinca 1998. o davanjima za starost i invaliditet iz Fonda za socijalno osiguranje) koordinira se na temelju poglavlja 4. glave III. – Davanja za invalidnost ili na temelju poglavlja 5. glave III. – Davanja za starost, ovisno o tome u okviru kojeg davanja se isplaćuje doplatka za njegu.”

„PRILOG XIII.

NOVČANA OBITELJSKA DAVANJA ČIJA JE NAMJENA ZAMIJENITI PRIHOD TIJEKOM RAZDOBLJÂ ODGOJA DJECE

(Članak 68.b)”.

Dio I. Novčana obiteljska davanja čija je namjena zamijeniti prihod tijekom razdobljâ odgoja djece¹¹

(Članak 68.b stavak 1.)

11 Cipar, Grčka, Malta, Irska, Nizozemska i Ujedinjena Kraljevina naveli su da smatraju da nijedno od njihovih obiteljskih davanja ne ispunjava uvjete za novčana obiteljska davanja čija je namjena zamijeniti prihod tijekom razdobljâ odgoja djeteta (napominjemo da se ova bilješka umeće samo u informativne svrhe i neće biti uključena u konačni tekst objavljen u SL-u).

AUSTRIJA

- (a) Paušalni doplatk za djecu (Zakon o doplatku za djecu, 2001/103)
- (b) Doplatk za djecu kao zamjena za primanja od rada (Zakon o doplatku za djecu, 2001/103)
- (c) Dodatak za partnera (Zakon o doplatku za djecu, 2001/103)

BELGIJA

Pravo na roditeljski dopust u okviru prekida karijere (Kraljevska uredba od 29.10.1997. o uvođenju roditeljskog dopusta u okviru prekida karijere)

BUGARSKA

- (a) Davanje za trudnoću i rođenje djeteta (Zakonik o socijalnom osiguranju, objavljen u Državnom listu br. 110 od 17.12.1999., na snazi od 1. siječnja 2000.), počevši od 6. mjeseca starosti djeteta
- (b) Davanje za usvajanje djeteta između 2 i 5 godina starosti (Zakonik o socijalnom osiguranju, objavljen u Državnom listu br. 110 od 17.12.1999., na snazi od 1. siječnja 2000.)
- (c) Davanje za odgoj malog djeteta (Zakonik o socijalnom osiguranju, objavljen u Državnom listu br. 110 od 17.12.1999., na snazi od 1. siječnja 2000.)

ČEŠKA

Roditeljski doplatk (Zakon o državnoj socijalnoj pomoći br. 117/1995 zb., kako je izmijenjen)

DANSKA

- (a) Povrat plaće (Zakon o sustavu za izjednačenje majčinstva u privatnom sektoru) od 15. tjedna nakon rođenja djeteta
- (b) Novčana davanja za majčinstvo i očinstvo (pročišćeni tekst Zakona o pravu na dopust i davanjima u slučaju rođenja djeteta) od 15. tjedna nakon rođenja

ESTONIJA

Roditeljska davanja (Zakon o obiteljskim davanjima od 15. lipnja 2016.)

FINSKA

Roditeljski doplatak (Zakon o osiguranju u slučaju bolesti, 1224/2004)

FRANCUSKA

- (a) Primjenjiva dopuna slobodnog odabira aktivnosti (djeca rođena/usvojena prije 1. siječnja 2015.) (članak 60-II. Zakona o financiranju socijalne sigurnosti za 2004.)
- (b) Davanja za zajednički odgoj djeteta (PREPARE) (djeca rođena 1. siječnja 2015. ili nakon toga) (članak 8.-I-7° – Zakon br. 2014-873 od 4. kolovoza 2014. za stvarnu ravnopravnost između žena i muškaraca)

NJEMAČKA

Roditeljski doplatak (Zakon o roditeljskom doplatku i roditeljskom dopustu)

MAĐARSKA

Naknada za skrb o djeci (Zakon LXXXIII iz 1997. o uslugama sustava obveznog zdravstvenog osiguranja)

ITALIJA

Doplatak za roditeljski dopust (Zakonodavni dekret od 26. ožujka 2001., br. 151)

LATVIJA

Roditeljska davanja (Zakon o osiguranju za majčinstvo i slučaj bolesti od 6.11.1995.)

LITVA

Davanja za skrb o djeci (Zakon Republike Litve od 21. prosinca 2000. o socijalnom osiguranju u slučaju bolesti i za majčinstvo br. IX-110; kako je izmijenjen)

LUKSEMBURG

Zamjenski dohodak za roditeljski dopust (Zakon od 3. studenoga 2016. o reformi roditeljskog dopusta)

POLJSKA

- (a) Dodatak obiteljskom doplatku za skrb o djeci u razdoblju roditeljskog dopusta (Zakon od 28. studenoga 2003. o obiteljskim davanjima)
- (b) Roditeljska davanja (Zakon od 28. studenoga 2003. o obiteljskim davanjima)

PORTUGAL

- (a) Roditeljski doplatak (Uredba-zakon br. 89/2009 od 9. travnja 2009. i br. 91/2009 od 9. travnja 2009.), počevši od 7. tjedna nakon poroda
- (b) Produljeni roditeljski doplatak (Uredba-zakon br. 89/2009 od 9. travnja 2009. i br. 91/2009 od 9. travnja 2009.)
- (c) Doplatak za usvajanje (Uredba-zakon br. 89/2009 od 9. travnja 2009. i br. 91/2009 od 9. travnja 2009.)

RUMUNJSKA

Mjesečna naknada za odgoj djeteta (Izvanredna uredba vlade br. 111 od 8. prosinca 2010. u pogledu roditeljskog dopusta i mjesečne naknade za odgoj djeteta, s naknadnim izmjenama i dopunama)

SLOVAČKA

Roditeljski doplatak (Zakon o roditeljskom doplatku br. 571/2009, kako je izmijenjen)

SLOVENIJA

(a) Roditeljska naknada (Zakon roditeljskoj zaštiti i obiteljskim davanjima, Službeni list br. 26/14 i 15/90, ZSDP-1)

(b) Roditeljski doplatak (Zakon roditeljskoj zaštiti i obiteljskim davanjima, Službeni list br. 26/14 i 15/90, ZSDP-1)

ŠVEDSKA

Roditeljska davanja (Zakon o socijalnom osiguranju)

Dio II. Države članice koje dodjeljuju obiteljska davanja iz članka 68.b u cijelosti

(Članak 68.b stavak 2.)

ESTONIJA

FINSKA

LITVA

LUKSEMBURG

ŠVEDSKA.”